Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul III — Nr. 189
Vineri 17 februarie 1956

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii din R. P. R.

In acest număr:

Lucrările Congresului al XX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice

MOSCOVA 14 (Agerpres). — TASS transmite: La 14 februarie s-a deschis în marele Palat al Kremlinului Congresul al 20-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice. La 10 dimineața, în sala de ședințe se aflau delegații la Congres, veniți în capitala U.R.S.S. din toate colțurile marii țări sovietice. Erau de față numeroși invitați — fruntași în industrie și agricultură, activiști de stat și de partid, oameni de știință, reprezentanți ai armatei și flotei sovietice, oameni ai literaturii și artei.

Poporul sovietic a întîmpinat Congresul al 20-lea al scumpului său partid comunist printr-un nou avînt puternic al activității politice și în muncă. In anii care au trecut de la Congresul al 19-lea, popoarele țării sovietice, sub conducerea partidului comunist, au obținut noi succese mari pe calea desăvîrșirii construirii socialismului și a trecerii treptate de la socialism la comunism. Aceste succese umplu de mîndrie inimile oamenilor sovietici pentru puternica lor patrie, pentru marele și înțeleptul partid — inspiratorul și organizatorul tuturor victoriilor comunismului.

Delegații la Congres și invitații au salutat cu aplauze furtunoase apariția în loji a membrilor Prezidiului și a secretarilor C.C. al P.C.U.S., a conducătorilor delegațiilor partidelor comuniste și muncitorești din străinătate. Toată lumea s-a ridicat în picioare.

Congresul a fost deschis de N. S. Hrușciov, prim secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice.

In perioada dintre Congresele al 19-lea și al 20-lea, a spus N. S. Hrușciov, am pierdut activiști dintre cei mai de seamă ai mișcării comuniste — Iosif Vissarionovici Stalin, Clement Gottwald și Kiuiți Tokuda. Să cinstim memoria lor ridicîndu-ne în picioare.

Toți cei prezenți în sală s-au ridicat în picioare.

In continuare, N. S. Hrușciov a salutat cordial în numele Congresului pe reprezentanții partidelor comuniste și muncitorești, care au venit la Congres. Toți s-au ridicat în picioare, în sală au izbucnit aplauze furtunoase.

Congresul a trecut la alegerea organelor conducătoare.

Din însărcinarea Consiliului reprezentanților delegațiilor tuturor regiunilor, ținuturilor și republicilor, tov. Podgornîi a propus alegerea unui Prezidiu al Congresului alcătuit din 39 de persoane.

Prezidiul a fost ales în unanimitate.

Ordinea de zi a Congresului al 20-lea al P. C. U. S.

1. — Raportul de activitate al Comitetului Central al P.C.U.S. — raportor tovarășul N. S. Hrușciov, prim secretar al C.C.

2. — Raportul de activitate al Comisiei Centrale de Revizie a P.C.U.S. — raportor tovarășul P. G. Moskatov, președintele Comisiei de Revizie.

3. — Directivele Congresului al 20-lea al P.C.U.S. cu privire la cel de al șaselea plan cincinal de dezvoltare a economiei naționale a U.R.S.S. pe anii 1956—1960 — raportor tovarășul N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.

4. — Alegerea organelor centrale ale partidului.

Apoi, tovarășul N. A. Bulganin care a prezidat ședința, a dat cuvîntul tovarășului N. S. Hrușciov, prim secretar al C.C. al P.C.U.S., pentru prezentarea raportului de activitate al Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice. Delegații l-au întîmpinat pe N. S. Hrușciov cu aplauze furtunoase. Toți s-au ridicat în picioare.

Raportul, care a fost prezentat în cursul ședințelor de dimineață și de seară, a fost ascultat cu o mare atenție și în repetate rînduri a fost subliniat de aplauzele călduroase ale întregii asistențe.

Ședințele din ziua de 15 februarie

MOSCOVA 15 (Agerpres). — TASS transmite:

Congresul al XX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice își continuă lucrările. In ședința din dimineața zilei de 15 februarie, care a fost prezidată de I. V. Kapitonov, *P. G. Moskatov*, președintele Comisiei de Revizie, a prezentat raportul de activitate al Comisiei Centrale de Revizie a P.C.U.S.

Congresul a trecut apoi la discutarea raportului Comitetului Central al P.C.U.S. și a raportului Comisiei Centrale de Revizie.

A luat cuvîntul *E. A. Furțeva* (Organizația orășenească de partid Moscova).

Importantele măsuri politice și economice care au fost înfăptuite sub conducerea Comitetului Central, a declarat ea, au consolidat și mai mult orînduirea socialistă, au întărit și mai mult alianța dintre clasa muncitoare și țărănime, prietenia dintre popoarele U.R.S.S. E. A. Furțeva a citat fapte grăitoare, care caracterizează activitatea organizației de partid Moscova.

In încheiere, Furțeva a arătat că la Congresul al XX-lea organizația de partid a orașului Moscova se prezintă mai unită ca oricînd în jurul Comitetului Central leninist al partidului comunist, că comuniștii și toți oamenii muncii din capitală nu-și vor cruța forțele și energia pentru îndeplinirea sarcinilor trasate în cel de-al șaselea cincinal.

A urmat la cuvînt *A. I. Kiricenko,* care a fost întîmpinat cu căldură de întreaga asistență. A. I. Kiricenko și-a consacrat începutul cuvîntării unei analize a principalelor rezultate obținute de partid după Congresul al XIX-lea, iar apoi s-a ocupat de problemele construcției economice și culturale a R.S.S. Ucrainene.

F. R. Kozlov (Organizația de partid Leningrad) a vorbit despre uriașa însemnătate a hotărîrilor adoptate în ultima vreme la plenarele C. C. al P.C.U.S.

N. S. Patolicev (organizația de partid din R.S.S. Bielorusă) a spus că rezultatele dezvoltării politice, economice și culturale a U.R.S.S. dovedesc că ea a făcut un nou pas gigantic înainte, pe drumul spre comunism.

Organizația de partid a R.S.S. Bieloruse a desfășurat o muncă vastă pentru întărirea și strîngerea rîndurilor ei, pentru ridicarea nivelului de conducere a construcției economice și culturale, obținînd anumite rezultate. Planul cincinal al industriei a fost îndeplinit înainte de termen. In acești cinci ani, volumul producției a sporit de peste două ori. O largă dezvoltare au luat construcția de mașini și construcția de mașini-unelte.

A sporit considerabil producția de cartofi, legume, lapte, carne și, în special, producția de in. Republica va îndeplini aproximativ în doi ani sarcinile planului cincinal cu privire la dublarea producției de carne și de lapte în colhozuri.

In perioada dintre Congresele al XIX-lea și al XX-lea, a spus *I. E. Kalnberzin* (organizația de partid a R.S.S. Letone). Partidul Comunist al Uniunii Sovietice s-a călit și s-a întărit și mai mult din punct de vedere ideologic. A crescut rolul organizatoric al organizațiilor de partid în rezolvarea tuturor sarcinilor puse în fața poporului sovietic.

S-a dat apoi cuvîntul lui *N. V. Kiselev* (organizația de partid din Rostov).

Vorbitorul a insistat asupra dezvoltării industriei din regiunea Rostov, a cărei producție este acum de două ori mai mare decît în 1950 și de 3,5 ori mai mare decît în 1940

N. V. Kiselev a subliniat în continuare că lipsurile în dezvoltarea agriculturii despre care a vorbit în raportul său N. S. Hrusciov există și în regiunea Rostov. El a vorbit despre măsurile care sînt luate în vederea ridicării continue a agriculturii. In special vor fi extinse suprafețele cultivate cu porumb, care s-a dovedit a fi cea mai productivă cultură din această regiune, vor fi efectuate lucrări de irigație.

N. A. Muhitdinov (organizația de partid uzbekă) a spus că sub conducerea Comitetului Central al P.C.U.S. și cu ajutorul primit din partea marelui popor rus și a celorlalte popoare din U.R.S.S., Republica Uzbekă a obținut o înflorire fără precedent a economiei și culturii sale. Datorită înțeleptei politici naționale leniniste a partidului în anii puterii sovietice, Uzbekistanul s-a transformat dintr-o provincie periferică înapoiată, într-o republică socialistă înaintată cu o industrie multilateral dezvoltată și cu o agricultură colectivă.

★

La ședința din seara zilei de 15 februarie a Congresului al XX-lea al P.C.U.S. care a fost prezidată de tov. N. A. Muhitdinov, au continuat discuțiile la rapoartele de activitate ale Comitetului Central al P.C.U.S și Comisiei Centrale de Revizie a P.C.U.S.

In cadrul ședinței a luat cuvîntul, întîmpinat călduros de delegații la Congres, Ciu De, membru în Biroul Politic al Partidului Comunist Chinez. El a transmis Congresului un salut frățesc din partea celor 9 milioane de membri ai Partidului Comunist Chinez.

RAPORTUL DE ACTIVITATE

al Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice prezentat Congresului al XX-lea al partidului

Raport prezentat de tovarășul N. S. Hrușciov, prim-secretar al C.C. al P.C.U.S.

— TEXT PRESCURTAT —

MOSCOVA 14 (Agerpres). — TASS transmite textul prescurtat al Raportului de activitate al Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, la Congresul al 20-lea al partidului.

La 14 februarie, N. S. Hrușciov, prim secretar al Comitetului Central, a prezentat Raportul de activitate al Comitetului Central al partidului la Congresul al 20-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice.

N. S. Hrușciov a caracterizat perioada dintre congresele al 19-lea și al 20-lea ale partidului, „prin volumul activității desfășurate de partid, prin însemnătatea evenimentelor care s-au petrecut în acest răstimp în țara noastră și dincolo de hotarele ei", ca „una din perioadele importante din istoria Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, din istoria luptei lui pentru întărirea puterii patriei noastre, pentru construirea societății comuniste, pentru pace în întreaga lume".

N. S. Hrușciov a consacrat prima parte a raportului situației internaționale a Uniunii Sovietice. „Principala trăsătură a epocii noastre, a spus N. S. Hrușciov, este ieșirea socialismului din cadrul unei singure țări și transformarea lui într-un sistem mondial. Capitalismul s-a dovedit neputincios să împiedice acest proces de importanță istorică mondială. Existența concomitentă a două sisteme economice mondiale opuse — capitalist și socialist, care se dezvoltă după legi diferite și în direcții opuse, a devenit un fapt incontestabil".

Perioada dintre congresele al 19-lea și al 20-lea ale partidului s-a caracterizat printr-un puternic avînt al economiei naționale în U.R.S.S., precum și în toate țările socialiste.

Raportorul a făcut o comparație între ritmul de creștere a producției industriale în Uniunea Sovietică și ritmul de creștere a industriei în țările capitaliste, începînd din anul 1929 Din aceste date rezultă că, cu toate pierderile uriașe cauzate de război economiei ei naționale, în 26 de ani Uniunea Sovietică și-a sporit producția industrială de peste 20 de ori, în timp ce S.U.A., care se găseau în condiții extrem de favorabile, au reușit să-și sporească producția numai cu ceva mai mult decît de două ori. Industria lumii capitaliste în ansamblu a înregistrat o creștere mai mică decît de două ori. Țările de democrație populară au depășit și ele considerabil statele capitaliste în ce privește ritmul creșterii producției industriale U.R.S.S. ocupă de pe acum, în ceea ce privește volumul global al producției industriale, al doilea loc în lume. Baza industrială a sistemului socialist devine tot mai puternică.

Raportorul a arătat că „dezvoltarea țărilor socialismului se caracterizează prin deplina lor independență atît pe plan politic cît și pe plan economic... Intărindu-și relațiile de colaborare frățească, țările socialismului se ajută în mod dezinteresat între ele în domeniul dezvoltării economice".

Caracterizînd situația din țările capitalismului, raportorul a subliniat că economia capitalismului mondial se dezvoltă extrem de inegal și a devenit și mai puțin stabilă In perioada de după război, în S.U.A. s-a produs în trei rînduri o restrîngere considerabilă a producției, iar de la sfîrșitul anului 1948, în această principală țară capitalistă a început să se dezvolte o criză economică oprită temporar de cursa intensă a înarmărilor în legătură cu războiul din Coreea Instabilitatea situației financiare a majorității statelor capitaliste, criza agrară dintr-o serie de țări, stagnarea în comerțul mondial al țărilor capitaliste complectează acest tablou. Criza generală a capitalismului continuă să se adîncească.

N. S. Hrușciov a arătat că „S.U.A. își pierd situația de monopol pe care au deținut-o în primii ani de după război" pe piața capitalistă mondială.

(Continuare în pag. a 4-a)

Pentru a da viață sarcinilor ce ne revin din Documentele Congresului partidului nostru

Vom realiza cu fiecare tractor peste 1.000 de hantri

Schimbul de experiență organizat anul trecut la S.M.T. Cogealac cu brigada lui Vasile Voichiță, Erou al Muncii Socialiste, la care au participat și un număr mare de tractoriști din stațiunea noastră, a fost pentru noi prilej de prețioase învățăminte. Succesele acestei brigăzi, stăruința și priceperea de care dăduseră dovadă membrii ei ne-au făcut să înțelegem mai bine cît de mari sînt posibilitățile pe care și noi le avem, de a contribui la sporirea volumului de lucrări mecanizate prin ridicarea randamentului fiecărui tractor.

Aplicînd cu strictețe îndrumările date de tov. Vasile Voichiță, noi am folosit din plin capacitatea de lucru a mașinilor, iar la sfîrșitul anului 1955, am putut raporta partidului că, cu fiecare din cele 5 tractoare ale brigăzii noastre, am executat peste 1.000 de hantri, fără reparații. In total, anul trecut, brigada noastră a executat 5.247 de hantri, realizînd totodată economii de combustibil și piese de schimb în valoare de peste 95.000 lei.

Succesele obținute de noi s-au datorat unei mai bune organizări a muncii, respectării cu strictețe a normativului de îngrijiri tehnice zilnice și periodice la întreținerea tractoarelor și mașinilor agricole, folosirii metodelor înaintate de exploatare a lor, cît și faptului că toți membrii brigăzii noastre au fost antrenați în întrecere socialistă.

Studiind împreună documentele celui de al doilea Congres al partidului, am fost pătrunși de importanța sarcinilor ce ne revin nouă, mecanizatorilor, în lupta pentru dezvoltarea și progresul agriculturii noastre.

De aceea, bazîndu-ne pe experiența de anul trecut și posibilitățile de lucru ce ne-au fost create și în acest an — prin asigurarea terenului pe tarlale întinse, repararea temeinică a tractoarelor și dotarea brigăzilor cu unele mașini agricole noi — ne luăm angajamentul să executăm în anul 1956 cu fiecare tractor peste 1000 de hantri și să reducem prețul de cost al lucrărilor.

Știm că nu va fi ușor să realizăm acest angajament. Dar, cu sprijinul comitetului de întreprindere și al conducerii stațiunii și sub îndrumarea organizației P.M.R., îi vom da viață. Hotărîtor în această privință va fi munca sîrguincioasă, disciplinată și organizată pe care o va depune fiecare tractorist din brigadă.

Am luat de pe acum măsuri în acest scop, participînd zilnic la lucrările de reparații ale tractoarelor, cît și la recepționarea lor, care s-a făcut cu o deosebită grijă. Inainte de a porni în campanie, noi vom face tractoarelor încă o verificare, încercîndu-le în sarcină.

O dată muncile începute, toată atenția noastră va fi îndreptată spre îngrijirea tractoarelor, astfel încît să le asigurăm funcționarea fără întrerupere în tot timpul lucrului. La începutul primăverii, cînd temperatura este încă scăzută, pentru ca motoarele să pornească mai ușor, noi vom alimenta sistemul de răcire — ca și anul trecut — cu apă puțin încălzită, iar în baia de ulei a motorului, vom turna, de asemenea, ulei încălzit. La pornirea motorului, pentru a evita acțiunea corosivă a acizilor ce se formează în contact cu vaporii condensați în organele reci ale motorului, încălzirea motorului se va face cu turație redusă. O atenție deosebită vom acorda și alimentării tractoarelor, folosind în acest scop o pompă centrifugă acționată de motorul tractorului.

Deoarece brigada noastră lucrează numai într-un schimb, seara, după încheierea orelor de muncă, toate tractoarele vor fi aduse la brigadă în vederea îngrijirilor tehnice prevăzute în normativ. La aceste operații, vor lua parte absolut toți membrii brigăzii.

Pentru folosirea întregii capacități de lucru a tractoarelor, noi vom da o și mai mare atenție alcătuirii de cupluri și agregate complexe. Astfel, pe lîngă agregatele complexe cum sînt cele formate din două semănători I.A.R. și un cîmp de grape sau cele alcătuite din cultivatoare și grape etc., pe care și anul trecut le-am folosit pe scară largă, anul acesta vom face agregate complexe din cultivator, semănătoare și grape, iar la toate plugurile „Ilie Pintilie" vom adapta cea de a patra trupiță. Pentru scurtarea perioadei de recoltat, vom forma cupluri de cîte 2 secerători, iar pentru dezmiriștit, cupluri de cîte 2 pluguri cu ramă la tractor.

In vederea folosirii din plin a timpului de lucru și grăbirii ritmului lucrărilor la arat și semănat, vom aplica metoda graficului orar, iar la treieriș, metoda Brediuk.

Știm din propria noastră experiență că buna organizare a muncii va constitui un factor de mare importanță în bătălia pe care o pornim pentru realizarea cu fiecare tractor a unui volum de peste 1000 de hantri. De aceea, cu mult înainte de începerea campaniei agricole, fiecare tractorist din brigadă își va cunoaște în amănunt sarcinile de plan, iar cînd vor începe lucrările, zilnic, după orele de lucru, vom ține, ca și anul trecut, cîte o scurtă consfătuire de producție în care să analizăm munca de peste zi și să se comunice rezultatele întrecerii socialiste.

O deosebită atenție vom acorda calității lucrărilor pentru ca ele să corespundă întocmai cerințelor agrotehnice, astfel încît ogoarele lucrate de noi să dea sporuri cît mai mari de recoltă. Pentru aceasta noi ne propunem să strîngem și mai mult legătura între brigada de tractoare și cea de cîmp a colectiviștilor. La consfătuirile de producție pe care le vom ține în fiecare seară, vom invita pe colectiviștii care mînuiesc agregatele, precum și pe șeful brigăzii de cîmp.

Un obiectiv de seamă va fi pentru noi și extinderea mecanizării lucrărilor agricole, ca, de exemplu, însămînțarea porumbului în cuiburi așezate în pătrat, prășitul, recoltatul și strînsul furajelor etc.

Sîntem convinși că în toate S. M. T.-urile noastre există mari posibilități de sporire a randamentului pe tractor.

Luptînd pentru realizarea cu fiecare tractor a unui volum sporit de lucrări complexe, ne vom îndeplini cu cinste sarcinile ce ne revin din Directivele celui de al doilea Congres al partidului, aducînd contribuția pe care țărănimea muncitoare și întreg poporul nostru muncitor o așteaptă de la noi, mecanizatorii, în lupta pentru creșterea producției agricole și transformarea socialistă a agriculturii.

VASILE MUSAT
șeful brigăzii a 18-a de tractoare
Ion Mocănescu, Nicolae Pasăre, Constantin Budu, Ion Gogoașă și Ion Istudor
tractoriști S.M.T. Hagieni, regiunea Constanța

Pentru ridicarea nivelului profesional

In iarna aceasta, la S.M.T. Roman, regiunea Bacău, se acordă o deosebită atenție ridicării nivelului profesional al mecanizatorilor. In acest scop, în stațiune au fost organizate două cursuri: unul pentru tractoriști și șefi de brigadă și altul pentru pontatori-alimentatori. Conducerea stațiunii a creat mecanizatorilor condiții bune de învățătură, punîndu-le la dispoziție o sală bine încălzită și iluminată și un bogat material didactic și documentar. Pe de altă parte, lectorii, printre care agronomul șef Grigore Brașoveanu și mecanicul șef Vasile Focșa, au pregătit cu grijă lecțiile, consultînd atît cărți sovietice de specialitate, cît și manualele apărute în Editura Agro-silvică de Stat care cuprind probleme de mecanizare a agriculturii. Fiecare lecție este urmată de seminarii cu aplicații practice, în cadrul cărora se controlează în ce măsură tractoriștii și-au însușit noile cunoștințe.

Participarea mecanizatorilor la cursurile profesionale în procent de 100 la sută a avut ca urmare imediată grăbirea ritmului la lucrările de reparații și executarea lor la un nivel calitativ mai ridicat decît anul trecut.

In întîmpinarea alegerilor de deputați în sfaturile populare

Intîlniri între candidați și alegători

La Casa alegătorului din comuna Boldu, raionul Rîmnicu Sărat, candidatul circumscripției electorale raionale nr. 21, Ion Leaotă, membru al gospodăriei colective „Gheorghe Doja", s-a întîlnit zilele acestea cu alegătorii din circumscripția sa

Candidatul le-a povestit, printre altele, despre succesele dobîndite de colectiviștii din Boldu, care, anul trecut, datorită aplicării metodelor agrotehnice înaintate au obținut cu 1.000 kg de porumb la ha mai mult decît țăranii muncitori cu gospodării individuale. Mulți dintre participanți și-au manifestat cu acest prilej dorința de a vizita gospodăria colectivă, pentru a vedea cum se desfășoară munca la ferma zootehnică, în atelierele de reparat unelte agricole, la colțul roșu etc. Candidatul Ion Leaotă și-a luat angajamentul să organizeze această vizită.

Alți alegători au făcut propuneri cu privire la îmbunătățirea aprovizionării cooperativei cu unelte agricole necesare campaniei de primăvară și cu mai multe bunuri de larg consum Tot cu acest prilej, mai mulți țărani muncitori participanți la consfătuire s-au angajat să ajute la curățirea de mărăcini a izlazului comunal, la grăparea și nivelarea lui etc.

Intîlniri între candidați și alegători au mai avut loc și în comunele Bălțați, Obidiți, Știubei, Măcrina etc.

Incă o comună electrificată

L-am cunoscut pe Eftimie Răducanu, țăran muncitor din comuna Frăsinet, regiunea București, cam pe la începutul iernii acestia.

Dinspre Bărăgan bătea un vînt rece, tăios. Fără să se sinchisească de frig, doi muncitori, îmbrăcați în haine vătuite, lucrau cocoțați pe stîlpii ce se cunoștea că au fost instalați de curînd pe șosea: prindeau firele electrice pe bobinele de porțelan.

Eftimie, un om de statură potrivită, se oprise în drum și privea cu interes la munca electricienilor.

— Cum văd — am intrat eu în vorbă — electrificați satul.

— Chiar așa, tovarășe, mi-a răspuns omul bucuros La sfatul popular, la căminul cultural și la cooperativă s-a și tras curent electric. Acum se întinde rețeaua și la noi, pe ulițe... Și nu-i decît o lună de cînd au început lucrările, a mai adăugat Eftimie după un răstimp.

Am aflat cu acest prilej că în comuna Frăsinet, s-a mai vorbit despre instalarea rețelei electrice și în trecut. De cîte ori se țineau alegeri, fie că la cîrma țării se perindau liberalii, țărăniștii ori averescanii, cei care veneau „de la centru" prin sat, la întrunirile electorale, aveau grijă să promită între altele și că „o să se tragă fir electric". Dar, bine înțeles, după alegeri, această făgăduială, ca și celelalte — ridicarea unei școli noi, a unui dispensar etc. — rămînea uitată.

— Altă viață-i acum, în comuna noastră, mi-a spus Eftimie pe cînd ne îndreptam spre sediul S.M.T.-ului, unde se află instalat grupul electrogen. Că azi, la conducere, sînt oameni de ai noștri, din popor, nu hapsînii de bogătani, care căutau să-și umple buzunarele cu bani de pe urma muncii noastre...

★

...Ningea cu fulgi mari zilele trecute, cînd am fost din nou prin Frăsinet. Spre seară, m-am abătut și pe la Eftimie. Eram curios să știu dacă i se împlinise visul. I se împlinise. In lumina limpede a becului electric, casa-i părea de nerecunoscut. Am vorbit ceasuri de-a rîndul cu Eftimie Răducanu. Mi-a povestit despre viața grea din trecut a țăranilor muncitori din Frăsinet și despre cum i-a ajutat partidul să alcătuiască o întovărășire agricolă

Deodată, am tresărit:

— „Atențiune, dăm ora exactă". Fără să băgăm de seamă, nevasta lui Eftimie deschisese difuzorul

Deci, nu numai lumina electrică, ci și radio-ul pătrunsese în casa lui în scurtul răstimp de cînd nu-l mai văzusem.

Au rîs și Eftimie și nevastă-sa, văzîndu-mă atît de uluit Era în rîsul lor nu numai veselie, ci mai ales mîndrie. Mîndrie pentru toate cîte se înfăptuiseră și aveau să se mai înfăptuiască în comuna lor: un nou magazin, pietruirea șoselei și cîte altele...

Petrecîndu-mă la stația de unde trebuia să iau autobusul, Eftimie mi-a spus:

— Mă duc la căminul cultural. Un tovarăș de la raion o să ne vorbească despre alegerile de la 11 martie.

Apoi a adăugat:

— Vom alege în sfat numai oameni de nădejde, tot unul și unul, care să ne ajute a ne împlini planurile. Așa ca să mai ai de ce te minuna cînd vei mai da pe aici!

AL. RAICU

EROICELE LUPTE DIN FEBRUARIE 1933

La 16 februarie, s-au împlinit 23 de ani de la eroicele lupte ale muncitorilor ceferişti şi petrolişti din ţara noastră. Conduşi de Partidul Comunist din Romînia, muncitorii ceferişti şi petrolişti au înscris în februarie 1933 una din cele mai glorioase pagini din istoria luptelor proletariatului nostru împotriva exploatării şi asupririi burghezo-moşiereşti.

Plină de suferinţe era pe atunci viaţa muncitorilor din fabrici. La oraşe, capitaliştii, lacomi după cîştiguri cît mai mari, ciunteau an de an salariile muncitorilor. Din anul 1929 pînă în 1933, salariile muncitorilor au scăzut la jumătate, iar numărul şomerilor a crescut de cinci ori ca urmare a crizei economice în care se zbătea capitalismul.

Nici viaţa ţărănimii muncitoare nu era mai uşoară. Pe moşiile ciocoilor şi ale coroanei, proletariatul agricol ducea o viaţă de cîine. Ţărănimea săracă şi mijlocaşă mergea spre ruină din cauza scăderii neîncetate a preţului produselor agricole şi a poverii birurilor şi datoriilor faţă de bănci şi cămătari.

Guvernul capitaliştilor şi al moşierilor apăra cu zel interesele şi avutul fabricanţilor şi negustorilor, ale moşierilor şi chiaburilor. Cu ajutorul partidelor burghezo-moşiereşti, imperialiştii din S.U.A., Anglia, Franţa şi alte ţări capitaliste puseseră stăpînire pe principalele bogăţii ale patriei noastre.

Singurul partid care lupta consecvent pentru apărarea intereselor vitale ale clasei muncitoare şi ale ţărănimii muncitoare era Partidul Comunist din Romînia. Păşind în fruntea clasei muncitoare, P.C.R. mobiliza masele muncitoare la lupta revoluţionară împotriva exploatării capitaliste şi moşiereşti, împotriva scăderilor de salarii şi a concedierilor, împotriva scumpetei, a impozitelor grele şi a cametei. Partidul Comunist lupta pentru încheierea alianţei dintre muncitori şi ţărani, pentru apărarea intereselor politice şi economice ale celor ce muncesc, pentru prietenia cu U.R.S.S. şi apărarea păcii în lume.

Aplicînd linia trasată de Congresul al V-lea, partidul a desfăşurat o activitate neobosită pentru a îndruma lupta maselor muncitoare — lupta ce-şi găsea expresia în numeroase greve, demonstraţii ale muncitorilor, revolte ţărăneşti şi ciocniri cu jandarmii — spre pregătirea unor mari bătălii de clasă. Partidul şi-a îndreptat toată atenţia asupra muncitorimii ceferiste, considerînd că — aşa cum arăta plenara C.C. al P.C.R. din octombrie 1932 — în „apărarea intereselor maselor proletare în timpul apropiat, postul cel mai important al frontului proletar asupra căruia partidul va trebui să-şi concentreze toate sforţările sale, continuă să fie ceferiştii".

Pe baza sarcinilor trasate de Congres, partidul îndruma muncitorii să lege cerinţele economice cu cele politice, în special cu lupta împotriva legilor anti-muncitoreşti, împotriva terorii fasciste şi pregătirii războiului antisovietic etc. El a indicat totodată o formă superioară de luptă: greva, în timpul căreia atelierele să fie ocupate de către grevişti.

Conferinţa ceferiştilor din 20 martie 1932 alege un Comitet Central de acţiune al muncitorilor de la C.F.R., avînd ca secretar pe tov. Gh. Gheorghiu-Dej.

La începutul anului 1933, cînd guvernul anunţa cea de a treia curbă de sacrificiu, care reducea din nou cu 10 la sută salariile, ceferiştii sînt în fruntea muncitorilor care protestează. In ziua de 31 ianuarie, la apelul comitetului de acţiune, ei organizează o grevă demonstrativă, cerînd recunoaşterea comitetului de fabrică, salarii mai bune, încetarea concedierilor şi reprimirea lucrătorilor şi ucenicilor concediaţi, desfiinţarea sistemului de amenzi şi altele. Dar direcţia atelierelor Griviţa C.F.R. şi guvernul nu au vrut să satisfacă aceste revendicări. La 2 februarie 1933, se declară greva generală cu ocuparea atelierelor. Strînşi uniţi sub steagul de luptă al partidului, ceferiştii din Cluj, Galaţi, Iaşi, Constanţa şi petroliştii din Valea Prahovei se solidarizează cu greviştii din Bucureşti. La Ploeşti, în întreprinderile petrolifere Orion Astra Romînă şi Romîno-American se declară greva. Speriat de amploarea grevelor, guvernul burghezo-moşieresc se vede nevoit să satisfacă o parte din punctele cerute de ceferişti. Dar, la puţin timp după greva muncitorilor ceferişti şi petrolişti de la 1-2 februarie 1933, pentru a preveni viitoarele mişcări populare, el trece la represiuni: declară stare de asediu, dizolvă organizaţiile muncitoreşti, suprimă presa progresistă, anulează revendicările cucerite de muncitori şi aruncă în închisori numeroşi comunişti şi muncitori grevişti.

La 15 februarie 1933, muncitorii ceferişti de la Griviţa reîncep greva ocupînd atelierele. De astă dată, guvernul burghezo-moşieresc ia hotărîrea să înece în sînge lupta muncitorilor ceferişti.

In ciuda cordoanelor de soldaţi şi poliţişti, muncitori şi femei din toate cartierele Bucureştiului se îndreptau spre atelierele ceferiste. Sirena de la Griviţa suna prelung, ca o înflăcărată chemare la luptă pentru pîine şi dreptate, împotriva fascismului, împotriva războiului. Inspăimîntat de extinderea grevei, guvernul a înconjurat atelierele cu armată. Greviştii, adresîndu-se frăţeşte soldaţilor, le-au cerut acestora să nu facă vărsare de sînge muncitoresc pentru apărarea intereselor exploatatorilor poporului. O companie a regimentului 21 infanterie s-a solidarizat cu greviştii, aruncînd armele. Au fost aduse apoi unităţi de jandarmi, care, în zorii zilei de 16 februarie, au deschis foc asupra greviştilor, secerînd cu gloanţe de mitraliere zeci de muncitori. Cu forţa armelor, atelierele au fost evacuate. Peste două mii de muncitori au fost arestaţi.

*

Luptele eroice ale muncitorilor ceferişti şi petrolişti din ianuarie-februarie 1933 constituie o pagină glorioasă în istoria luptelor poporului nostru pentru libertate, un zăgaz puternic în calea fascizării ţării şi a pregătirii războiului antisovietic.

*

Douăzeci şi trei de ani au trecut de atunci. Vremurile cînd muncitorii primeau gloanţe în loc de pîine sînt apuse pentru totdeauna în ţara noastră. Astăzi, clasa muncitoare eliberată definitiv de exploatarea capitalistă, în strînsă alianţă cu ţărănimea muncitoare şi sub conducerea Partidului Muncitoresc Romîn, conduce întregul popor pe calea luminoasă a păcii şi a socialismului.

Luna agrotehnicii sovietice

Mii de ţărani muncitori din regiunea Constanţa participă cu viu interes la acţiunile organizate de A.R.L.U.S., în colaborare cu organele Ministerului Agriculturii şi cu secţiile agricole ale sfaturilor populare, pentru popularizarea agrotehnicii sovietice.

Intre alte manifestări, la staţiunea I.C.A.R.-Valul lui Traian din raionul Medgidia, a avut loc o consfătuire la care au luat parte un mare număr de colectivişti şi ţărani muncitori cu gospodării individuale din comună şi din împrejurimi, muncitori din gospodăriile agricole de stat şi S.M.T.-uri, ingineri, agronomi etc. Inginerul Vladimir Moşneagă, laureat al Premiului de Stat, care a vizitat de curînd Uniunea Sovietică a vorbit cu acest prilej despre „Succesele colhoznicilor în cultivarea porumbului". Numeroşi participanţi au pus apoi întrebări, cu privire la adoptarea metodelor înaintate de cultivare a porumbului, la condiţiile specifice Dobrogei.

De o largă participare a ţăranilor muncitori s-a bucurat şi conferinţa: „Cum îşi petrec colhoznicii timpul în perioada de iarnă", care s-a ţinut recent la numeroase cămine culturale din regiune.

Veşti de la corespondenţi

La biblioteca din Săbăoani, raionul Roman

In orice după-amiază ai intra la biblioteca sătească din Săbăoani, raionul Roman, găseşti nenumăraţi cititori. Unii vin să-şi schimbe o carte, alţii se opresc în sala de lectură, unde îşi petrec cîteva ore citind. Bibliotecara Aneta Cojocaru îndrumă cu grijă lectura cititorilor şi procură fiecăruia dintre ei cărţile de care are nevoie.

Ţăranul muncitor Petre Sescu a venit zilele acestea pentru întîia oară la bibliotecă. A auzit el că învăţăturile cuprinse în cărţi pot să-i fie de mare folos pentru a obţine o producţie de porumb sporită. Şi a venit să-i ceară bibliotecarei o carte:

— O carte în care se vorbeşte de porumb, ai tovarăşă?

— Cum să n-am, tovarăşe Sescu, îi răspunse bibliotecara. Iată o carte bună: „Cum am reuşit să obţin 5.000 kg de porumb boabe la hectar"

După ce bibliotecara i-a mai spus cîte ceva din conţinutul cărţii, Petre Sescu îşi puse cartea la subţioară şi porni nerăbdător spre casă.

Bibliotecara s-a ocupat apoi de cererea instructorului de pionieri Grigore Gheorghe. Lui i-a pus la dispoziţie cărţi privind educaţia comunistă a tinerilor, cum ar fi: „Pavlic Morozov", „Al lor este viitorul", „Detaşamentul 7" şi altele. Bibliotecara nu-i neglijează nici pe cei mici. Ei au devenit chiar cititori pasionaţi ai bibliotecii, deoarece găsesc aici nenumărate cărţi de poveşti şi basme.

Pentru a veni în sprijinul pregătirilor ce se fac în vederea începerii campaniei de primăvară, colectivul bibliotecii a organizat mai multe echipe numite „biblioteci mobile", care se deplasează la domiciliul ţăranilor muncitori şi le pun acestora la dispoziţie cărţi legate de muncile din campania ce se apropie

Vasile Ianuş

Cerc agrotehnic cu vie activitate

In cadrul căminului cultural din comuna Pîngăraţi, raionul Piatra Neamţ, funcţionează un cerc agrotehnic frecventat de 40 de cursanţi. In toate cele 8 lecţii ţinute pînă acum, tov. inginer Ovidiu Tomulescu, lectorul acestui curs, a ţinut seamă de condiţiile specifice comunei şi îndeosebi de faptul că aici există mari posibilităţi de dezvoltare a sectorului pomicol.

Cursanţii, în cea mai mare parte pomicultori, urmăresc cu viu interes aceste lecţii, însuşindu-şi cunoştinţe preţioase. Ţăranii muncitori Ion Jitaru, Constantin Stroia, Constantin Bărgănanu, Gh. Onţanu şi alţii au fost primii care au început să aplice cele învăţate, curăţind pomii şi executînd stropirile de iarnă. Aceste lucrări le vor aduce un însemnat spor de recolte la fructe.

Apostol Gheorghe

In rînd cu lumea

De aproape o jumătate de ceas, Gheorghe Voina se tot plimba de colo, colo, prin casă, urmărit de privirile întrebătoare ale nevestei-sii.

— Da'ce-i, bărbate, cu tine, de nu-ţi mai găseşti astîmpăr? îl iscodi ea. Or eşti bolnav? Că, de la un timp încoace parcă nu-ţi sînt boii acasă.

Gheorghe ridică posac din umeri. Se oprise în dreptul ferestrei şi privea afară la jocul năstruşnic al fulgilor de zăpadă. Gîndurile-i erau însă departe, în urmă cu cîţiva ani.

Era în ziua de 23 iunie, anul 1950. Zi de neuitat pentru întreaga comună: 72 de familii de ţărani muncitori romîni, saşi şi romi laolaltă, au pornit atunci pe calea arătată de partid, întemeind o gospodărie colectivă: gospodăria agricolă colectivă „Victoria socialismului", comuna Beia, raionul Rupea. Gheorghe nu se număra printre ei. „Ce-mi trebuie mie colectivă? zicea el. Am cinci hectare de pămînt? Am! Am cu ce le munci? Am! O să fiu eu în stare să mă descurc şi fără colectivă! Parcă-i văd că nu se vor înţelege şi pînă la urmă se va întoarce fiecare la pămîntul lui..."

Aşa se face că Gheorghe Voina a rămas pe dinafara gospodăriei colective. In primăvara lui 1952, cînd s-au înscris în colectivă încă 125 de familii, printre care şi vecinul său Avram Gheorghe, el tot de-o parte s-a ţinut. Avram îl îndemnase: „Vino, măi Gheorghe, şi tu! Văzuşi doar ce recolte mari au cules colectiviştii şi cîte bucate au dus acasă la împărţirea veniturilor!" Văzuse, e drept. Dar Gheorghe e un om ambiţios: cînd apucă de spune o vorbă, greu îl mai scoate cineva din ale lui. A rămas să muncească de unul singur pe ogorul lui şi se străduia din răsputeri să ţină pasul cu colectiviştii. Numai că lucrul acesta se dovedea a fi tot mai greu. Cu toată hărnicia lui, culegea recolte mult mai mici decît colectiviştii. Nu se poate asemui munca de unul singur, pe fîşii răzleţe de pămînt, cu munca în colectiv, pe ogoare întinse, făcută cu ajutorul maşinilor. Toamna aceasta nu mai rămăseseră în afara colectivei decît el, Ion Goga, Nicolae Dracea, Nicolae Cernea şi încă vreo doi.

Gospodăria se dezvolta mereu şi colectiviştii se bucurau de o viaţă din ce în ce mai bună.

Anul trecut, Gheorghe Voina avu încă un prilej să se convingă de superioritatea muncii în gospodăria colectivă. Din cauza timpului nu tocmai prielnic, recoltele au fost slabe în întreg cuprinsul raionului. Dar recoltele culese de gospodăriile colective tot întreceau cu cîteva sute de kilograme la hectar pe cele strînse de individuali. Cu toată strădania sa, de pe un jugăr şi jumătate cultivat cu grîu, Gheorghe se alesese abia cu 5-6 măji de boabe, iar de pe aproape 2 ha cu porumb dusese acasă vreo 12 măji. Nici cu cartofii n-o nimerise tocmai bine. Cu totul altul a fost cîştigul vecinului său Avram. Impreună cu nevastă-sa acesta a făcut 352 de zile-muncă, pentru care a primit aproape 9.000 kg de diferite produse şi o însemnată sumă de bani. Avram mai are în ogradă o vacă cu lapte, două viţeluşe, doi porci şi cîteva zeci de păsări. Masa le este masă, de îmbrăcat se îmbracă bine, iar banii nu le lipsesc niciodată. In seara zilei de 7 Noiembrie, pe uliţele satului s-au aprins pentru prima oară becuri electrice. Scurt vreme după aceea, aproape toţi colectiviştii şi-au instalat în case lumină electrică. Lui Gheorghe nu i-au ajuns banii să-şi tragă firul electric în casă. A amînat treaba asta pentru toamna viitoare. Intre timp, vecinul său Avram îşi reparase casa din temelii pînă la acoperiş, îşi făcuse şură nouă, grajd şi coteţ pentru porci.

Ar fi intrat Gheorghe acum în colectivă, că vedea limpede unde-i dreptatea, dar îi era ruşine şi de Avram, şi de preşedinte, şi de alţi colectivişti care-l tot îndemnaseră să facă pasul acesta şi cărora el le răspunsese cam de sus. Intr-una din primele zile ale acestui an, Gheorghe se duse cu niscaiva treburi pe la Avram. Acesta nu scăpă prilejul şi-l mai îndemnă încă o dată: „Ce mai stai pe gînduri, măi Gheorghe, intră în colectivă! Nu vezi că de unul singur ţi greu? Pune o dată piciorul în prag şi leapădă-te de cele vechi!"

De atunci Gheorghe nu mai cunoscuse liniştea. Iată de ce, în seara aceasta, nu-şi mai găsea astîmpăr. Se depărtă de fereastră şi începu din nou să se plimbe prin încăpere.

— Aprinde lampa, îi spuse el nevestei-si.

Domnica scăpără un chibrit.

— Acum am fi avut şi noi lumină electrică în casă, zise ea cu un ton în care se vădea mustrare. Dar de, aşa sînt unii oameni, îşi fac singuri rău. Parcă n-ai avea ochi să vezi ce se întîmplă în jurul tău. Tot satul a intrat în colectivă, numai noi ne mai ţinem încă de-o parte. Ce-i mai fi aşteptînd?

Gheorghe se întoarse către nevastă-sa:

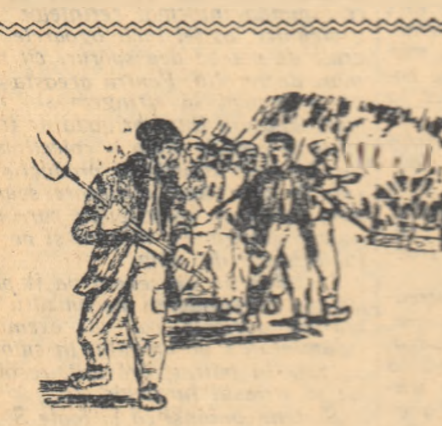
— Decît ai vorbi atît, mai bine te-ai îmbrăca să mergem peste drum la Oană, preşedintele.

De bucurie, Domnica nu mai ştia ce să facă. Abia nimeri mînecile cojocelului şi uitase ca pămîntul unde îşi pusese broboada.

Ion Oană, preşedintele colectivei, îi primi bucuros. Cam ştia el ce vînt îi aduce pe vecinii săi. Doar stătuse de nenumărate ori de vorbă cu ei, îndemnîndu-i să intre în colectivă. Gheorghe începu să-şi spună păsul luîndu-o mai pe departe.

— Ce mai încoace şi încolo, vecine, spuse el, am venit să te întrebăm dacă ne primiţi în colectivă. Vrem să fim şi noi în rînd cu lumea!

IANCU N.



File de istorie

Mai deunăzi, poposind în comuna Peretu, raionul Roşiori de Vede, am avut prilejul să stau de vorbă cu moş Petre Porumbeanu, capul răsculaţilor de aci în sîngeroasa primăvară a lui 1907. Avea pe atunci douăzeci şi şapte de ani. Om în floarea vîrstei, dar împovărat de nevoi şi de lipsuri, obidit de munca istovitoare de pe moşia boierului. Azi, are şaptezeci şi şase. Mustăţile şi părul îi sînt dalbe, cum îi neaua cîmpului în miezul iernii. Trupul nu-i mai e în putere. Iar ochii, ochii aceia care au fulgerat de mînie împotriva ciocoilor, oglindind clocotul inimii care l-a îndemnat să pună mîna pe bîtă şi să încerce a-şi face singur dreptate, sînt astăzi senini, luminoşi şi blînzi. In ei citeşti bucuria visului împlinit: pămîntul nu mai e al ciocoilor, ci al lor, al ţăranilor care-l muncesc.

Işi aminteşte bine moş Petre de întîmplările de atunci. Cînd povesteşte, parcă citeşte dintr-o carte: cartea istoriei satului său. Să întoarcem şi noi acum, împreună cu el, cîteva file.

...una scrisă cu literă de foc şi de sînge

Era spre primăvara anului 1907. In casele sătenilor, bruma de porumb adunată în toamnă se terminase. Oamenii nu mai aveau ce mînca. Tot mai mulţi dintre ei băteau drumul spre curtea boierului, unde hambarele erau doldora de grîu şi de porumb.

— Dă-mi un sac de porumb, coane Iancule, că-mi mor copiii de foame.

— Ţi-oi mai da, dar nu la preţul vechi. O să-mi lucrezi pentru ei atîtea şi atîtea zile la prăşit, secerat, cules.

Neavînd încotro, oamenii se înglodau pînă în gît în datorii, se vindeau boierului pe tot anul.

In anul acela, foametea şi mizeria au fost parcă mai cumplite ca oricînd. Boierul profita de lipsurile în care se zbăteau ţăranii şi înăsprea exploatarea.

Dinspre Dunăre, de vreo cîteva zile, adia un vînticel cald. Pe cîmp, zăpada mustea, înecînd ţarina în apă. Oamenii se adunau prin cîrciumi, pe uliţe... Mai des, se adunau în faţa primăriei.

— S-aude că romînii din Moldova s-au pornit la răscoală — începea cîte unul vorba. Dau foc la conace şi se răfuiesc cu ciocoii...

Oamenii ascultau tăcuţi, îngînduraţi. Pe feţele aspre, înnegrite de suferinţă, citeai o mare frămîntare.

— Şi noi ce mai stăm?!...

Aşa trecea vremea. Pînă-ntr-o zi...

Era prin mijlocul lui mărţişor... In faţa primăriei, oamenii se strînseseră ciopor în jurul lui Petre Porumbeanu. Acesta tocmai fusese la curte:

— Aţi auzit? Boierul vrea să-i muncim toată vara pentru ciurul de mălai pe care-l luăm acum împrumut. Ce facem, fraţilor? Il lăsăm să ne stoarcă vlaga pînă la ultima picătură, sau ne pornim şi noi?

— Să mergem la curte. Să spargem hambarele boierului şi să împărţim bucatele, se auziră cîteva glasuri.

— Bine zic oamenii, să mergem!

Şi oamenii s-au pornit spre curtea boierească. In frunte, Petre Porumbeanu, Marin Iauru zis Fudulu, Dumitru Dincă, Stavre Petcana. După ei, alţii. Vuia tot satul.

In pragul conacului, gloata fu întîmpinată de Iancu Orbeşteanu, cu cîteva slugi.

— Porumbene, Petcana, liniştiţi-vă şi întorceţi-vă acasă, că o s-o păţiţi!

— De data asta tu o s-o păţeşti, l-a înfruntat dîrz Petre Porumbeanu. Am venit să luăm ce-i al nostru: grînele astea, pe care noi le-am adunat, şi pămîntul pe care noi îl muncim, nu tu.

— Tîlharule, ai să dai socoteală! ţipă Orbeşteanu şi se repezi la Porumbeanu. Bîta lui Porumbeanu însă îi căzu în cap ca un trăsnet. O icnitură doar, şi boierul se prăbuşi.

După ce-au golit hambarele şi au scos vitele din grajduri, oamenii au dat foc conacului. Cîteva zile în şir au ars acareturile boiereşti. Se vedea vîlvătaia de la Roşiorii de Vede şi de mai departe. A doua zi, o vîlvătaie asemenea a luminat cerul şi înspre Belitori, apoi în alte şi alte sate spre Turnu, Zimnicea şi Alexandria.

Dar boierii n-au stat cu mîinile în sîn. Au adus de la oraşe trupe înarmate, să potolească răscoala. Jandarmi călări. Mai mult gradaţi şi ofiţeri. In soldaţi, n-aveau încredere boierii. In multe locuri, aceştia refuzaseră să tragă în răsculaţi. O săptămînă încheiată n-a avut nimeni voie să iasă din casă. Apoi, oamenii au fost duşi la primărie, spînzuraţi de mîini şi bătuţi pînă la sînge. După bătaie, 200 de oameni au fost duşi în închisoare la Turnu, pentru că au vrut să devină stăpîni pe pămîntul pe care-l munceau. Cinci ani a zăcut în ocnă moş Petre Porumbeanu.

...alta, în care guvernul „Romîniei Mari" îşi dă arama pe faţă

Se isprăvise primul război mondial. Oamenii întorşi de pe front aşteptau să se îndeplinească făgăduiala regelui: „Ţăranii vor primi pămînt", aşa glăsuise regele în ceasul de cumpănă, cînd de vitejia poporului depindea soarta ţării. Şi ţăranii au luptat vitejeşte şi cu învins duşmanul cotropitor. Nu pentru că-i îndemnase vodă s-au luptat ţăranii, ci pentru că-şi iubeau glia strămoşească şi nădăjduiau că pămîntul pe care-l muncesc va fi o dată al lor.

Treceau lunile, anii... Pămîntul continua să rămînă tot al moşierilor. In acest răstimp, în rîndul maselor muncitoare, istovite de suferinţele războiului, revolta creştea tot mai mult. De teamă să nu se aprindă şi la noi focul revoluţiei care cuprinsese întreaga Rusie, guvernul de atunci, al „Romîniei Mari", a votat, în sfîrşit, aşa-zisa „reformă agrară", trîmbiţată cu mare alai.

Cu chiu, cu vai, au fost împroprietăriţi şi o parte a ţăranilor din Peretu. Moşia boierească rămînea de mii de hectare. Din rest, pămînt nisipos şi sărac, s-au făcut loturi şi s-au dat oamenilor. Stancu Drăcşanu, Dumitru Velea şi alţii au primit cîte un lot. O dată cu primirea pămîntului, oamenii şi-au luat „pe cap" şi o sumedenie de obligaţii: răscumpărarea pămîntului cu bani grei, dări comunale mari, impozit sporit şi cîte altele. Apoi, cei împroprietăriţi n-aveau unelte şi vite de muncă cu care să-şi lucreze pămîntul. Ca să iasă din încurcătură, au început să facă împrumuturi la bănci. Astfel, vorba proverbului: „cu sărit din lac în puţ". Banii împrumutaţi trebuiau daţi înapoi la termen, iar dobînzile înrobitoare creşteau cu fiecare an ce trecea. In cele din urmă, ca să scape de bucluc, oamenii s-au văzut nevoiţi să-şi vîndă loturile. Le-au cumpărat chiaburi ca alde Dumitru Oprea, Vasile Constantinescu, Florea Gogoaşă şi alţii.

Şi aşa au ajuns ţăranii săraci iar la sapă de lemn. Se cheamă însă că augusta făgăduială fusese împlinită. Vodă şi guvernul „Romîniei Mari" se „îngrijiseră" de soarta ţăranilor.

...şi una în care visele s-au împlinit

Soarele unei noi primăveri începe să lumineze ogoarele patriei. E o primăvară care nu se va mai sfîrşi niciodată. Sîntem în anul 1945. Poporul muncitor din ţara noastră eliberat de sub cizma hitleristă de către glorioasele oşti sovietice, se îndreaptă, condus de partidul muncitorilor, spre o viaţă nouă. Ţăranii muncitori, ajutaţi de muncitorimea de la oraşe, intră pe moşiile boiereşti şi le împart. 902 ţărani muncitori din Peretu împart moşia boierului. Statul democrat-popular îi ajută apoi pe ţăranii muncitori pe toate căile să sporească producţia agricolă, să se ridice la o viaţă civilizată.

Au trecut numai 11 ani de atunci. Ani bogaţi în înfăptuiri, cum n-au fost nici o sută sub domnia moşierilor şi a burghezilor. In ultimii ani, în Peretu au fost ridicate construcţii noi: dispensar, casă de naşteri, cămin cultural, şcoală... Comuna a fost electrificată. Nici nu s-a terminat bine treaba asta şi alde Ştefan Ciocîlteanu, Constantin Pîrvu şi alţi săteni au şi venit pe la sfatul popular.

— Marine, s-au adresat ei preşedintelui, acum electrică avem, hai să mai facem o treabă: să radioficăm comuna.

— Facem.

Şi cuvîntul dat a fost ţinut. Astăzi, pe uliţele satului, de pretutindeni, te întîmpină melodiile transmise prin difuzoare.

Liberi şi stăpîni pe rodul muncii lor, oamenii nu mai cunosc lipsurile şi nevoile în care s-au zbătut atîta amar de vreme în trecut. Frunţile li s-au descreţit. Oamenii privesc cu încredere viitorul. In comună, a înflorit şi o vie activitate culturală. Cunoscută în toată ţara a ajuns astăzi brigada artistică de agitaţie din Peretu, care la concursul din 1955 a luat premiul întîi.

Cu cîţiva ani în urmă, în Peretu a luat fiinţă o întovărăşire agricolă. Printre cele 47 de familii care au pornit atunci pe calea cea nouă, arătată de partid, a fost şi familia lui Florea Porumbeanu, feciorul lui moş Petre. Lucrînd pămîntul în chip nou, cu tractoarele S.M.T.-ului şi după ştiinţa cărţii, întovărăşiţii au cules an de an recolte tot mai bogate.



— Tată, îi spunea mai deunăzi Florea lui moş Petre, în ultimul timp am mai primit 10 cereri de înscriere în întovărăşire.

— Vin oamenii, Floreo, vin. Cu timpul, o să intre tot satul, că doară se vede limpede că voi sînteţi mai cîştigaţi. Bine ne-a învăţat partidul!

Şi, într-adevăr, oamenii păşesc în număr tot mai mare pe făgaşul vieţii noi. Cu prilejul dezbaterii documentelor celui de al II-lea Congres al partidului, mai mulţi săteni au propus ca în comună să se înfiinţeze încă o întovărăşire agricolă. După o săptămînă, 23 de familii au şi pus temelia noii întovărăşiri, iar de atunci s-au mai primit încă 8 cereri.

Acestea sînt faptele, întîmplările, oamenii din Peretu. Visul pentru care moş Petre Porumbeanu şi ceilalţi — bunici şi unchi ai locuitorilor de azi — au sîngerat în primăvara lui 1907, de abia în anii luminoşi ai regimului de democraţie populară s-a înfăptuit.

GH. LEU

Să dăm tot sprijinul recensămîntului populaţiei

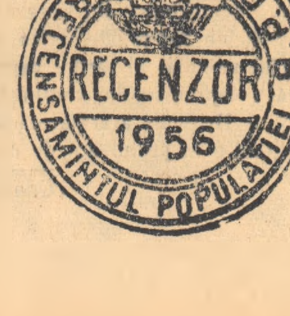
In vederea recensămîntului populaţiei care va începe în ziua de 21 februarie, la ora 8 dimineaţa, au fost luate toate măsurile necesare. In prezent, lucrările pregătitoare pentru efectuarea acestei acţiuni se apropie de sfîrşit în întreaga ţară. Cei peste 70.000 de recenzori au fost instruiţi pentru a cunoaşte felul în care trebuie să desfăşoare acţiunea de înregistrare a populaţiei

Intre 17—20 februarie 1956, recenzorii vor face vizite preliminare la locuinţele din sectoarele pe care le vor recenza. Cu acest prilej ei vor explica cetăţenilor scopul şi modul de efectuare a recensămîntului

Pentru a putea fi identificaţi, recenzorii şi recenzorii şefi vor avea asupra lor legitimaţii tip de culoare respectiv albastră sau roz, pe care sînt obligaţi a le prezenta cetăţenilor, precum şi insigne pe care sînt specificate funcţia — recenzor sau recenzor şef

Oameni ai muncii de pe ogoare, primiţi cu încredere la 21 februarie pe recenzori şi răspundeţi exact la întrebările ce vi se vor pune. Numai astfel veţi ajuta ca această lucrare de interes obştesc să se poată desfăşura cu succes.





Notă

De ce şi-a încetat activitatea cercul agrozootehnic trienal de la G. A. C. „9 Mai"

Cunoscînd din propria lor experienţă importanţa pe care aplicarea metodelor ştiinţifice de lucru o are pentru ridicarea producţiei şi productivităţii muncii în agricultură, colectiviştii din comuna Corbeanca, raionul Snagov, au manifestat — toamna trecută — un mare interes faţă de învăţămîntul agricol de masă. La cursul agrozootehnic trienal organizat atunci în gospodărie, s-au înscris 40 de cursanţi: 20 la grupa agrotehnică şi 20 la cea zootehnică.

Prima lecţie s-a desfăşurat în condiţii bune la ambele grupe, lectorii (ing. agronom Cristache Alexandru şi zootehnist Marinescu Stoian) prezentîndu-se bine pregătiţi. Ei au adaptat lecţiile la condiţiile specifice ale gospodăriei şi le-au îmbogăţit cu exemple din comuna respectivă, bine cunoscute de cursanţi.

Drept urmare, aceste lecţii au fost mult dezbătute de colectivişti, care şi-au însuşit astfel preţioase cunoştinţe. Nu este de mirare că oamenii au aşteptat cu nerăbdare lecţia a doua. Dar, spre părerea lor de rău, prezentîndu-se în săptămîna următoare la lecţie, au aflat că aceasta nu se ţine, deoarece cei 2 lectori lipsesc. Li s-a spus că au fost reţinuţi de „o sarcină importantă" la secţia agricolă raională. S-au mirat colectiviştii cînd au aflat că lectorii nu socotesc că şi învăţămîntul agrozootehnic de masă este o sarcină importantă şi şi-au propus chiar să-i întrebe ce părere au despre aceasta. Numai că n-au avut pe cine întreba.

Timp de cîteva săptămîni, în fiecare joi — zi fixată pentru cursuri — oamenii s-au prezentat la lecţii, însă, cu toate intervenţiile făcute la secţia agricolă raională pentru reluarea cursurilor, acestea nu s-au ţinut din cauza absenţei celor 2 lectori.

După o întrerupere de o lună, în ziua de 3 ianuarie, lectorul Cristache Alexandru a apărut foarte grăbit şi a ţinut lecţia cu subiectul „Cunoştinţe generale despre sol". Predarea a fost făcută în fugă, superficial, tezele teoretice şi termenii ştiinţifici din cuprinsul lecţiei nefiind explicaţi şi legaţi de situaţia concretă din gospodăria colectivă. E clar că dintr-o asemenea lecţie cursanţii n-au avut prea mult de învăţat.

De la acea dată şi pînă în ziua de astăzi, la G.A.C. „9 Mai" din Corbeanca nu s-a mai predat nici o lecţie.

Răspunderea principală pentru faptul că activitatea cursurilor agrozootehnice la gospodăria colectivă din Corbeanca a fost întreruptă o poartă cei doi lectori, Cristache Alexandru şi Marinescu Stoian, care, subapreciind importanţa învăţămîntului agricol de masă şi dînd dovadă de o totală lipsă de simţ de răspundere, s-au sustras în mod sistematic de la îndeplinirea acestei sarcini. O mare parte din vină revine şefului secţiei agricole raionale, tov. inginer Vintilă Negreanu, ca şi întregului colectiv raional de organizare şi îndrumare a învăţămîntului agricol de masă, care n-au controlat niciodată cum se desfăşoară învăţămîntul agricol în această unitate şi nici măcar atunci cînd au fost sezisaţi de gravele lipsuri existente aci n-au luat măsuri pentru curmarea lor.

O asemenea stare de lucruri nu mai poate dăinui. Colectivul raional pentru organizarea şi îndrumarea învăţămîntului agricol de masă are datoria să ia măsurile ce se impun pentru recuperarea timpului pierdut, astfel ca în timpul ce-a mai rămas pînă la începerea campaniei de primăvară planul de şcolarizare să fie îndeplinit şi la G.A.C. „9 Mai". Colectivul raional va trebui să aprecieze dacă se mai poate conta pe aportul celor doi lectori sau dacă este necesară înlocuirea lor. Şi într-un caz, şi în altul, tovarăşii care vor răspunde de cursul agrozootehnic trienal din comuna Corbeanca vor trebui să considere aceasta drept o sarcină de primă importanţă şi răspundere, ştiut fiind că îmbogăţirea cunoştinţelor agrozootehnice ale ţărănimii muncitoare constituie o condiţie fără de care nu se poate vorbi despre creşterea producţiei agricole, vegetale şi animale.

C. BORCESCU

Timpul probabil

pentru zilele de 18, 19 şi 20 februarie

Vremea va fi în general schimbătoare cu cerul variabil alternînd între acoperiri şi înseninări trecătoare. Va ninge temporar iar în sud-estul ţării va cădea lapoviţă şi ploaie. Vîntul va sufla moderat intensificîndu-se temporar în estul şi sudul ţării. Temperatura aerului în creştere alternativă va oscila noaptea între minus 3 şi minus 18 grade iar temperaturile maxime vor fi cuprinse între 0 grade şi minus 10 grade, fiind mai ridicate în sud-estul ţării. Zăpada va începe să se topească în sud-estul ţării unde solul va rămîne descoperit.

Creșterea suprafeței arabile — o sursă importantă de sporire a producției agricole

Ameliorarea terenurilor nisipoase

In lupta pentru sporirea producției agricole, o mare însemnătate are recuperarea pentru agricultură a celor cca 650.000 ha de terenuri nisipoase răspîndite în regiunile de cîmp ale țării noastre, sau situate pe marginea rîurilor și a mării.

Solurile nisipoase au o serie de calități care trebuie valorificate pe deplin. Ele sînt indicate în primul rînd pentru culturile de bumbac, soia, orez, tutun, viță de vie, pomi fructiferi și pentru aclimatizarea înspre nord a culturilor pretențioase față de căldură. De asemenea, pe nisipuri se pot cultiva cu succes cerealele, plantele industriale, bostănoasele, leguminoasele.

Valorificarea nisipurilor trebuie bazată pe principiul folosirii lor complexe, ținîndu-se seama de ramura care este cea mai rentabilă în condițiile locale date, precum și de asigurarea condițiilor optime pentru protecția nisipurilor contra mobilizării.

Măsurile de conservare a solului pe terenurile nisipoase fixate și nefixate, de fixare și ameliorare a nisipurilor zburătoare trebuie să asigure stabilitatea acestora la suprafață și îmbogățirea lor în humus și substanțe nutritive asimilabile de către plante. In acest scop gospodăriile agricole care posedă astfel de terenuri trebuie să le cultive rațional, să introducă un sistem de măsuri agrotehnice adecvate, să protejeze vegetația ierboasă de pe izlazuri împotriva pășunatului excesiv.

Pe nisipurile semi-fixate și pe cele mobile, primul lucru care trebuie făcut este delimitarea focarelor de nisipuri zburătoare active. Acestea trebuie excluse vremelnic din circuitul producției agricole pe o perioadă care se stabilește de la caz la caz în raport cu condițiile naturale și economice locale, urmînd ca pe ele să se aplice măsuri ameliorative sub îndrumarea specialiștilor.

In cazul cînd nisipurile zburătoare se învecinează cu soluri nisipoase fixate, se va crea o zonă de 1—2 km lățime pe care se interzice cu desăvîrșire distrugerea vegetației existente, iar locurile goale se înierbează, deoarece spulberarea nisipurilor începe de obicei la limita acestor terenuri. Zone asemănătoare se vor crea de-a lungul căilor de comunicații și a canalelor de irigație care traversează terenurile nisipoase, precum și în jurul așezărilor omenești.

Aceste zone pot fi folosite ca fîneață și atunci pe limitele lor și, uneori, chiar în interiorul lor este bine să se planteze perdele de protecție. In caz că în aceste zone există plantații forestiere, acestea trebuie păstrate și îngrijite, iar exploatarea lor trebuie interzisă.

Terenurile nisipoase semi-mobile folosite ca pășune trebuie supuse unui regim special care exclude pe viitor mobilizarea nisipurilor și anume:

Pe nisipurile semi-fixate, slab acoperite cu vegetație (20—50 la sută din suprafața totală), pășunatul se va opri pe timp de 2—3 ani, pentru a asigura regenerarea naturală a vegetației existente. Această măsură va fi însoțită de înmulțirea plantelor valoroase prin autoînsămînțare și supraînsămînțare, precum și de lucrări de îngrijire a pajiștilor: grăpat, îngrășat, plivit etc.;

Pe nisipurile semi-fixate, acoperite mai bine cu vegetație (50—80 la sută din suprafața totală), pășunatul se face succesiv pe tarlale și pe specii de animale cu scopul de a favoriza refacerea naturală a vegetației. La aceasta, se vor adăuga lucrările de îngrijire a pajiștilor menționate mai sus.

Este știut că pămînturile nisipoase (mobile și semi-mobile) puternic vălurite și sărace în humus (sub 1 la sută) nu sînt favorabile culturilor agricole. Ele pot fi ameliorate prin diferite măsuri ce se recomandă să fie aplicate sub îndrumarea specialiștilor. Terenurile nisipoase al căror conținut de humus este peste 1 la sută, care au particulele mici și de culoare negricioasă, chiar dacă sînt mobile, se pot cultiva cu plante agricole, însă tot sistemul agrotehnic trebuie dirijat în vederea evitării mobilizării și degradării nisipurilor. In acest scop se vor lua următoarele măsuri:

1. Aplicarea asolamentelor corespunzătoare și introducerea perdelelor de protecție pe limitele solelor din asolamente, în funcție de conținutul nisipurilor în substanțe nutritive (azot, fosfor, potasiu și mai ales calciu);

2. Asolamentele vor prevedea 3-4 sole cu ierburi perene fixatoare de nisip și bune de nutreț, ca obsigă, lucernă galbenă, sulfină albă, ghizdei, sparcetă și altele. In acest fel, se va reface structura solului, iar acumularea de humus va crea nisipului o coeziune mai mare;

3. Pentru îmbunătățirea solurilor nisipoase, se vor folosi neapărat și îngrășăminte organice. Se va ține seama însă de faptul că gunoiul de grajd încălzește prea mult nisipul și de aceea el se va aplica în cantități mici și în combinație cu îngrășămintele minerale. Sînt de preferat îngrășămintele verzi care mențin o temperatură constantă în solurile nisipoase și au o acțiune ameliorativă optimă. Ca îngrășăminte verzi, se vor folosi lupinul, sulfina albă, mazărichea păroasă;

4. Se vor evita arăturile adînci de toamnă și ogoarele negre, fiindcă favorizează mobilizarea nisipurilor, iar în locul lor se vor folosi ogoare cultivate cu îngrășăminte verzi. Combaterea buruienilor se va face, de asemenea, prin ogoare cultivate cu îngrășăminte verzi.

Arăturile de primăvară vor fi urmate imediat de însămînțare, apoi de tăvălugire, pentru a preveni mobilizarea nisipurilor.

Dezmiriștitul pentru semănăturile de toamnă se face la 10—12 cm adîncime, în luna iulie. Peste o lună, se face o arătură de 18—20 cm, arătura de însămînțare. Inainte și după însămînțare, se execută tăvălugitul, iar ca încheiere, un grăpat ușor.

Pe terenurile care urmează să fie însămînțate în primăvară, este bine ca, după arătura din august, buruienile să fie lăsate să crească, cu scopul de a fixa nisipul, urmînd ca, o dată cu arătura de primăvară, ele să fie îngropate sub brazdă;

5. Insămînțatul cu mașina de semănat, la care se aplică brăzdare și greutăți, se va face la o adîncime de peste 4 cm, deoarece stratul de deasupra este prea uscat. Acest lucru asigură răsărirea rapidă și uniformă a plantelor.

Distrugerea buruienilor se va executa prin grăpări repetate, cînd buruienile au 3—4 frunze.

Ing. CLAUDIA BARCARU
Institutul de proiectări pentru ameliorații din Ministerul Agriculturii

„O sursă importantă de sporire a producției agricole, îndeosebi a producției de cereale, este valorificarea terenurilor încă nefolosite sau folosite temporar.

In cursul celui de-al doilea cincinal putem să redăm pentru producția agricolă cca. 100.000 ha în regiunea inundabilă a Dunării, sărăturile pe o întindere de cca. 150.000 ha, cît și suprafețele ocupate de nisipuri din Oltenia, din vestul țării, Bărăgan, sudul Moldovei și din Delta Dunării.

Prin intensificarea lucrărilor hidroameliorative se vor restabili și lărgi sistemele existente de desecare din Țara Bîrsei și din alte regiuni ale țării. De asemenea, prin lucrări de amenajare, vor fi pregătite terenurile din sudul Moldovei, care vor fi irigate cu apă din bazinul de acumulare de la Bicaz".

(Din Raportul de activitate al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn la Congresul al II-lea al partidului).

Cum pot fi redate agriculturii terenurile sărăturate

In anii celui de al doilea cincinal, creșterea suprafeței arabile în vederea sporirii producției agricole se va obține, printre altele, și prin punerea în valoare a terenurilor sărăturate. Suprafața totală cu soluri sărăturate prevăzută a fi redată agriculturii în anii următori este de cca. 150.000 ha, ce se află răspîndite în cîmpiile din vestul și sudul țării, în nord-estul țării — în bazinul rîului Jijia — și în suprafețe mai mici în bazinele celorlalte rîuri.

Suprafețele cu soluri sărăturate sînt lipsite aproape total de fertilitate, din care cauză sînt parțial luate în cultură. In cea mai mare parte, aceste terenuri sînt folosite doar ca pășuni comunale. Producția pe aceste pășuni este foarte mică și de calitate inferioară.

Problema importantă a introducerii în circuitul producției agricole a terenurilor sărăturate trebuie rezolvată prin luarea acelor măsuri care să asigure restabilirea fertilității acestor soluri și menținerea ei neîntreruptă an de an. De la început, trebuie arătat că, pentru a se obține rezultatele dorite, este necesară aplicarea unui complex de măsuri ameliorative agrotehnice și hidrotehnice. Acest complex de măsuri poate fi aplicat în totalitate numai în condițiile marii gospodării agricole socialiste, unde pămîntul este comasat, mijloacele mecanizate pot lucra din plin, iar munca se face în comun și în mod organizat. Gospodăriile agricole individuale, care nu dispun de mijloace pentru executarea unor asemenea lucrări grele și de durată, nu sînt în stare să obțină rezultate bune în această direcție.

Prima măsură agrotehnică — pentru solurile sărăturate folosite ca pășuni sau fînețe — este desțelenirea. Spargerea țelinei trebuie executată în timpul verii sau la începutul toamnei, atunci cînd brazda se rupe și nu rămîne sub formă de felii mari și lucioase. Adîncimea arăturii de desțelenire este în funcție de adîncimea stratului sărăturat. Dacă acesta se găsește la 20—25 cm, arătura nu trebuie să depășească această adîncime, pentru a nu scoate sărurile la suprafață. Cînd sărurile se găsesc aproape de suprafață, arătura poate fi cît mai adîncă, iar brazda să se întoarcă, pentru ca sărurile să fie băgate în adîncime. In ultimul caz, rezultate bune dă plugul cu antetrupiță.

După arătura de desțelenire, trebuie aplicată discuirea și arătura de subsolare, executată cu pluguri subsolere la adîncimea de 45—50 cm, față de răsturnarea brazdei. Celelalte lucrări de pregătire a solului și lucrările de îngrijire a culturilor se execută potrivit agrominimului, ținînd însă seama că la începutul luării în cultură a sărăturilor, perioadele în care solul are gradul de umiditate potrivit pentru executarea lucrărilor sînt foarte scurte.

Lucrările culturale trebuie să urmărească micșorarea evaporației apei din sol — în mod direct — pentru ca sărurile din adîncime să nu fie aduse la suprafață. Locurile joase, firele de scurgere a apei și dîmburile trebuie nivelate pentru a evita formarea de băltiri sau șuvoaie. De asemenea, este necesar să se ia măsuri pentru a opri scurgerea apei de pe terenurile vecine pe suprafața luată în cultură (prin canale și diguri).

Pentru a mări fertilitatea, permeabilitatea și capacitatea pentru aer a solurilor sărăturate și pentru stimularea activității bacteriilor din sol, este necesar ca în aceste terenuri să se incorporeze materie organică sub formă de bălegar, în cantitate de 30—40 tone la hectar. Pe cheltuiri, în depresiuni, pe firele de scurgere, se răspîndește o cantitate dublă față de zonele plane, cu vegetație. Materia organică poate fi dată și sub formă de îngrășăminte verzi.

Pentru micșorarea cantității de săruri vătămătoare din sol, trebuie aplicate tratamente chimice (amendamente cu calciu). Bune rezultate dau: sulfatul de calciu (gipsul), carbonatul de calciu (piatra de var măcinată) și oxidul de calciu (varul nestins).

Alegerea amendamentului și stabilirea cantităților necesare la hectar se fac de către tehnicieni pe baza unei analize chimice în laborator, atît a solului, cît și a amendamentelor.

Răspîndirea amendamentului se face în mod diferențiat în raport cu gradul de sărăturare al porțiunilor din suprafața ce trebuie ameliorată și numai după executarea desțelenirii.

O altă serie de măsuri ameliorative o formează lucrările hidrotehnice cu rol hidroameliorativ. Scopul lor este de a evacua într-un timp cît mai scurt apele provenite din ploile torențiale și din topirea zăpezilor — care se scurg la suprafața solului — și de a împiedica alimentarea straturilor de apă din subsol cu apă de la suprafață, precum și ridicarea sărurilor spre suprafață. De asemenea, trebuie să se dreneze straturile de sol dinspre suprafață pentru a se înlătura excesul de apă din zona de dezvoltare a rădăcinilor.

Toate acestea se asigură prin construirea de canale cu adîncimea medie de 1 m și cu distanța între ele de 100-150 m.

Pe suprafețele în al căror sol apele din precipitații pătrund foarte greu se aplică chiar îndiguirea parcelelor dintre canale, cu diguri mici (înălțime = 0,30 m) cu direcție perpendiculară atît pe canale, cît și paralelă, așezate pe marginea lor.

In cadrul lucrărilor hidroameliorative, un loc important îl ocupă irigația. Ea este necesară pentru a asigura umiditatea necesară plantelor, dar mai ales pentru a dilua sărurile din sol în perioadele de uscăciune, cînd cantitatea de apă din sol se micșorează.

Cele mai potrivite metode de irigație sînt irigarea prin aspersiune (ploaie artificială) și prin infiltrație pe brazde. Irigația prin inundație continuă nu este indicată, deoarece provoacă ridicarea înspre suprafață a pînzei de apă din adîncime, care aduce cu ea și sărurile. De aceea, cultura orezului nu contribuie la ameliorarea solurilor sărăturate.

Solurile sărăturate trebuie cultivate la început cu plantele cele mai rezistente la sărături și cu înrădăcinare adîncă, pentru a pune stăpînire pe sol, a-l îmbogăți în materie organică prin rădăcinile rămase în el și a-i mări permeabilitatea prin străpungerea de către rădăcini a straturilor adînci.

La întocmirea asolamentului, se va ține seamă, în afară de regulile generale, și de faptul că suprafața solurilor sărăturate trebuie acoperită de plante și umbrită cea mai mare parte din perioada de vegetație, pentru ca astfel evaporarea apei direct din sol să fie micșorată.

Este necesar ca măsurile de îmbunătățire a solurilor sărăturate să fie aplicate pe suprafețe mari, și în special pe întreaga întindere a unei unități naturale geomorfologice, deoarece numai în felul acesta pot fi înlăturate efectele apei de suprafață și de adîncime, cauza principală a sărăturării. Prin mobilizarea maselor largi de țărani muncitori, cu sprijinul puternic al acestora, organele de stat și agricole trebuie să organizeze lucrări mari pentru desecarea bălților și a mlaștinilor din zona cu soluri sărăturate și pentru despotmolirea canalelor mari care primesc apele evacuate provenite din surplusul de precipitații. In cazurile în care nu există canale colectoare, acestea trebuie construite, iar atunci cînd nu este suficientă numai scurgerea naturală a apei colectate, este nevoie de stații de pompare.

Ing. N. ALEXANDRESCU
Institutul de proiectări pentru ameliorații din Ministerul Agriculturii

Prin extinderea lucrărilor de îndiguiri și desecări

In țara noastră, există întinse terenuri care, deși în majoritate au o fertilitate ridicată, dau recolte slabe și nesigure, iar în unele cazuri, sînt complet neproductive. Aceasta din cauza excesului de umiditate provocat fie de revărsările frecvente și de durată ale rîurilor (luncile inundabile), fie datorită stagnării apelor provenite din topirea zăpezilor sau din ploile abundente pe terenurile joase de șes sau platourile lipsite de scurgeri. Terenurile de acest fel pot fi puse în valoare prin lucrări de îndiguire și desecare și prin aplicarea unei agrotehnici diferențiate în funcție de regimul apei freatice. Alte terenuri, din cauza insuficienței precipitațiilor și repartiției necorespunzătoare a acestora, precum și ambianței generale climatice nefavorabile în perioada de vegetație a culturilor agricole, sînt bîntuite periodic de secetă. Sporirea producției agricole pe aceste terenuri, localizate mai ales în sudul cîmpiei dunărene, în Dobrogea și Moldova, poate fi obținută prin irigare.

In trecut, s-au executat unele lucrări de îndiguire și desecare atît în lunca Dunării, cît și în vestul țării; însă nu toate au dat rezultatele așteptate. Din cauză că nu s-au aplicat lucrări de întreținere și de reparație, după o perioadă mai scurtă, mare parte din aceste șantiere și-au întrerupt activitatea.

In timpul regimului burghezo-moșieresc, lucrările de irigație și conservare a solului s-au executat sporadic și pe suprafețe restrînse. Irigațiile erau aplicate numai la orez și legume, folosindu-se metode primitive. Exploatarea diferitelor sisteme de irigare a fost nerațională, ceea ce a dus la degradarea și scoaterea din cultură a majorității acestor terenuri.

In anii regimului de democrație populară și în special în cursul primului plan cincinal, s-au refăcut și lărgit multe dintre șantierele de îndiguire și desecare existente, amenajîndu-se o serie de noi șantiere de acest fel în tot cuprinsul țării.

Lucrările de îndiguire și desecare, pe lîngă că apără terenurile împotriva inundațiilor și le dau posibilitate să fie folosite rațional, contribuie totodată și la îmbunătățirea condițiilor sanitare ale regiunii și la combaterea paludismului. O acțiune importantă dusă de Ministerul Agriculturii în anul 1955 pentru scurgerea apelor de pe terenurile agricole din vestul țării a fost executarea a cca. 1.200 m de canale cu ajutorul plugurilor K.M.-1400, utilaj adus din U.R.S.S.

In această perioadă, o extindere destul de mare au luat-o și lucrările de irigații, însă nu în aceeași măsură ca îndiguirile și desecările. Irigația s-a aplicat mai mult la legume, creîndu-se baze legumicole în jurul Capitalei și a altor orașe mari, precum și în jurul unor centre muncitorești; de asemenea, irigația s-a aplicat la orez și într-o mai mică măsură la bumbac, sfeclă de zahăr și alte culturi.

Ca lucrări mai importante, pot fi menționate amenajările pentru orezării pe teritoriile gospodăriilor agricole de stat din unitățile îndiguite din lunca Dunării: Brăila-Dunăre-Siret, Călmățui-Gropeni, Luciu-Giurgeni, Chirnogi etc.

Potrivit sarcinilor trasate de Directivele Congresului al doilea al P.M.R., în anii celui de al doilea cincinal, lucrările de recuperare pentru agricultură a terenurilor neproductive și slab productive vor lua o și mai mare amploare. In primul rînd, își vor începe activitatea toate șantierele vechi, incomplete și deteriorate, cum sînt cele de desecare din vestul țării și de îndiguire de la Dunăre. Tot în prima urgență se vor executa lucrările cu cea mai ridicată eficiență economică. Astfel, prin lucrări de îndiguire și desecare în lunca inundabilă a Dunării vor fi redate pentru producția agricolă cca 100.000 ha. De asemenea, vor fi puse în valoare cca 150.000 ha de terenuri sărăturoase, prin lucrări hidroameliorative; se va executa o serie de acumulări în bazinele hidrografice ale Argeșului, Bahluiului, Timișului etc., pentru a fi scoase de sub inundație terenurile din luncile acestor rîuri și a se asigura apa necesară irigațiilor; se vor introduce irigațiile în cultura mare în zonele cele mai secetoase și în apropierea cursurilor de apă cu debite mari disponibile, pentru a asigura o eficiență cît mai mare a lucrărilor. Se va introduce pe scară largă irigația prin aspersiune, vor începe lucrările de amenajare a terenurilor din sudul Moldovei, în vederea irigării lor cu apă din marele lac de acumulare de la Bicaz. Tot în următorii cinci ani, vor începe lucrări masive pentru recuperarea terenurilor erodate.

Executarea acestor lucrări va aduce o însemnată contribuție la lupta oamenilor muncii de pe ogoare pentru obținerea de recolte mari și constante.

Ing. SIMONA BOGDĂNESCU
Direcția generală a economiei apelor din Ministerul Agriculturii



Executarea canalelor de coastă în comuna Fîrțănești, raionul Bujoru.

Din experiența regiunii Galați în valorificarea terenurilor slab productive și neproductive

ING. GR. CHIȘLEANU,
locțiitor al ministrului Gospodăriilor Agricole de Stat
ING IORDACHE DOBRESCU,
din Ministerul Gospodăriilor Agricole de Stat

Datorită despăduririlor prădalnice din timpul regimului burghezo-moșieresc și exploatării neraționale a solului, pămîntul fertil din cuprinsul actualei regiuni Galați a devenit în mare parte slab productiv, iar pe unele suprafețe chiar impropriu pentru cultivarea plantelor agricole. In anul 1948, cînd organele de partid și de stat locale au pus pentru prima oară problema punerii în valoare a terenurilor degradate, suprafața acestora însuma cifra de peste 85.000 hectare.

Recuperarea pentru agricultură a acestor terenuri a început în anul 1948, prin lucrări de stăvilire și combatere a eroziunii solului din raionul Bujoru. S-a introdus un sistem rațional de exploatare a pădurilor și pășunilor, s-a început plantarea rîpelor și ogașelor, nivelarea ogașelor mai mici, executarea arăturii, însămînțării și lucrărilor de întreținere a culturilor după curbele de nivel pe terenurile cu pante mai mari de 3 la sută, fixarea terenului prin înierbare sau împădurire etc. In urma acestor măsuri, recoltele medii obținute la hectar au sporit simțitor.

Aplicarea pe scară largă a măsurilor de stăvilire a eroziunii solului și de recuperare a terenurilor degradate a fost posibilă datorită tarlalizării terenurilor aparținînd țăranilor muncitori individuali, precum și lărgirii continue a sectorului socialist din agricultură. In numeroase gospodării agricole de stat și gospodării agricole colective, s-a trecut, cu sprijinul specialiștilor din Ministerul Agriculturii și Silviculturii, la organizarea teritoriului. Această lucrare a adus o contribuție însemnată la stăvilirea și combaterea eroziunii, deoarece, după cum se știe, prin planul de organizare a teritoriului se stabilesc primele măsuri de luptă cu eroziunea și se creează totodată un cadru general pentru aplicarea în viitor și a altor măsuri și lucrări de combatere a eroziunii solului.

Lucrările de stăvilire a eroziunii solului și de punere în valoare a terenurilor slab productive și neproductive s-au continuat mai mult pe plan local pînă în primăvara anului 1954, cînd Direcția agricolă regională a inițiat constituirea de comitete cetățenești în comunele cu terenuri scoase din circuitul agricol și cu terenuri slab productive. Comitetele cetățenești, alese de obștile sătești, aveau ca scop sprijinirea efectivă a acțiunii de punere în valoare a terenurilor neproductive și slab productive. După ce țăranii muncitori au fost lămuriți asupra importanței acestei acțiuni, asemenea comitete cetățenești au fost constituite în numeroase comune, cum sînt Smîrdan și Tulucești, raionul Galați, Fîrțănești și Băneasa, raionul Bujoru, etc. Imediat după aceasta comisiile de specialiști, pedologi, amelioratori agrosilvici și pomi-viticultori, — trimiși de Ministerul Agriculturii și Silviculturii — au elaborat, împreună cu organele agricole locale și comitetele cetățenești, un plan judicios pentru redarea în circuitul agricol a terenurilor neproductive și ridicarea fertilității terenurilor slab productive.

In primăvara anului 1955, organele agricole și silvice locale, cu concursul organelor de partid și al comitetelor cetățenești, au desfășurat o largă muncă de mobilizare a țăranilor muncitori pentru înfăptuirea măsurilor prevăzute în plan. Prin efortul comun al specialiștilor și țăranilor muncitori, terenurile erodate (cu ogașe, ravene și torente) au început să fie puse în valoare pe întinderi mari, prin plantații de pomi pe rădăcini proprii, viță de vie și plantații silvice (în masiv și izolate). In cursul anului 1955, au fost plantați astfel 165.000 de pomi din soiuri locale pe o suprafață de 169 ha și duzi pe 32 ha în comunele Foltești, Fîrțănești și Băneasa, raionul Bujoru; Șendreni, Smîrdan și Tulucești, raionul Galați; Tulcea-oraș și Somova, raionul Tulcea; Văcăreni, raionul Măcin etc. Pomii au fost plantați paralel cu curbele de nivel, la distanța de 2,5/2,5 — 4/4 m, în funcție de panta terenului, executîndu-se valuri-potcoavă la fiecare pom. In perimetrele plantate cu pomi s-au executat canale de coastă, gărdulețe (Tulcea-oraș) și benzi-tampon (Șendreni). In toamnă, plantațiile au fost protejate contra rozătoarelor prin învelirea tulpinilor cu bețe de floarea-soarelui. De asemenea, 150 ha din terenurile degradate cu pante mai dulci au fost amenajate și apoi plantate cu soiuri valoroase de viță de vie din hibrizi producători direcți, cum sînt Flot d'or, Rayon d'or, Castel și Seibel 1001, în chin-conz, paralel cu curba de nivel la distanța de 1,2/1 m.

Pe terenurile foarte accidentate, improprii pentru cultura pomilor fructiferi și a viței de vie, s-au făcut amenajări (terasări, tăblii etc), plantîndu-se totodată esențe silvice în scopul consolidării solului. Esențele silvice au fost plantate în masiv pe o suprafață totală de 308 ha, iar pe porțiuni izolate au fost plantați 3.075.000 de puieți în comunele Văcăreni, raionul Măcin, Fîrțănești și Corni, raionul Bujoru.

Materialul săditor necesar înființării acestor plantații a fost asigurat pe plan regional de către pepinierele agro-silvică Baldovinești, raionul Brăila, pomicolă Șendreni, raionul Galați, și ale gospodăriilor de stat „9 Mai" Tulcea și Brateș — secția Foltești, raionul Bujoru.

Terenurile ușor degradate, cu pante dulci și cele de la baza pantei au fost valorificate prin culturi prășitoare și plante furajere după ce mai întîi au fost arate pe curbele de nivel. Culturile prășitoare au fost semănate la o distanță mai mică între rînduri și pe rînd (de exemplu floarea-soarelui la 40/40 cm în loc de 60/70, iar porumbul la 50/50 cm în loc de 70/70, cm), în scopul unei mai bune fixări a terenului. A fost oprită în acest fel eroziunea solului pe o suprafață totală de 9.250 ha în raioanele Bujoru, Tulcea și Galați, obținîndu-se producții mari. La floarea-soarelui, de exemplu, s-au obținut recolte de 700—800 kg la ha, față de 300—500 kg, cît se recolta înainte, la porumbul boabe — 1.600 — 1.800 kg la ha, față de 900 — 1.100 kg, iar la plantele furajere, 2.000 — 2.500 kg la ha, față de 1.200 — 1.400 kg.

Paralel cu acțiunea de punere în valoare a terenurilor degradate, s-a desfășurat o intensă muncă pentru fixarea nisipurilor zburătoare și a celor pe cale de solificare ce ocupau în regiune cca 15.600 ha. In acest scop, în primăvara anului 1955, s-au plantat butași de viță de vie neînrădăcinați din soiuri valoroase (Crăcană, Chasselas, Galbenă de Odobești, Aligote etc.) pe o suprafață de 145 ha în sectorul socialist și au fost înființate pepiniere pentru producerea materialului săditor viticol pe rădăcini proprii în suprafață de 3 ha în comunele Băneasa, Văcăreni, Rușețu și Bucești. Din materialul săditor rezultat (calitatea I: 45 la sută), s-a plantat în toamna aceluiași an o suprafață de 12 ha în satul Garvăn comuna Văcăreni, raionul Măcin, la distanța de 1,5/1,2 m, punîndu-se fiecărei vițe cîte 5-6 kg de mraniță. Pe nisipurile zburătoare, plantarea s-a făcut cu 2—3 ochi mai jos decît nivelul solului, pentru a asigura buna înrădăcinare. Restul de 90.000 de bucăți de vițe înrădăcinate vor fi plantate în primăvara acestui an.

In scopul stăvilirii acțiunii dăunătoare a vînturilor și fixării nisipurilor mobile în raioanele de stepă (Brăila, Filimon Sîrbu și Insurăței), s-au plantat perdele fructo-forestiere pe o suprafață de 216 ha, folosindu-se 1.600.000 de puieți din specii forestiere și 400.000 de puieți din specii pomicole. Asemenea plantații s-au înființat în special în G.A.S.-urile Justin Georgescu, Romanu, Urleasca și în G.A.C.-urile din comunele Golășei, Insurăței etc.

O preocupare de seamă pentru specialiștii din regiunea Galați a constituit-o și o constituie protecția incintelor inundabile și punerea în valoare a terenurilor sărăturoase. Printr-o serie de lucrări de ameliorare au fost puse în valoare 1.200 ha terenuri sărăturoase în raioanele Galați, Liești și Brăila. Pe aceste terenuri au fost amenajate orezării.

Datorită efortului comun al țăranilor muncitori cu gospodării individuale, întovărășiților, colectiviștilor, al muncitorilor din gospodăriile de stat și al organelor agricole, sub îndrumarea organelor de partid, planul lucrărilor de punere în valoare a terenurilor slab productive și neproductive pentru anul 1955 a fost depășit cu 94 la sută. In această muncă, s-au evidențiat în mod deosebit tehnicienii Ion Moldoveanu și Radu Meseșeanu, precum și inginerii Cornel Teodorescu, Sami Boiangiu și Eugenia Constantinescu.

Hotărîte să traducă în viață sarcinile ce le revin din Directivele celui de al doilea Congres al partidului, organele agricole din regiunea Galați vor da în anii următori o mai mare amploare lucrărilor de punere în valoare a terenurilor slab productive și neproductive. In primul an al celui de al doilea cincinal, vor fi executate lucrări de stăvilire și combatere a eroziunii solului (perdele de protecție antierozionale, plantații masive, gărdulețe, cleionaje, baraje etc.) pe o suprafață de 3.050 ha din bazinul Brănești, raionul Bujoru. In vederea obținerii unor cît mai bune rezultate în acțiunea de stăvilire a eroziunii solului, se va intensifica munca de îndrumare agrotehnică a țăranilor muncitori, astfel ca în următorii 3-4 ani pe terenurile în pantă din cuprinsul regiunii, arătura adîncă, însămînțarea și lucrările de întreținere să fie executate pe curbele de nivel pe suprafețe cît mai mari.

In anii următori, se vor lua în cultură terenurile nisipoase din cuprinsul raioanelor Filimon Sîrbu, Insurăței și Liești prin plantarea cu viță de vie pe rădăcini proprii. Prin lucrări hidrotehnice, se vor amenaja torenții Valea lui Nicola — Fîrțănești și Valea Cerbicani — Chiraftei, coasta de deasupra stației Tulucești și pășunea comunei Cerna, raionul Măcin. De asemenea, se va executa desecarea terenurilor mlăștinoase din comunele Iglița-Carcaliu (1.000 ha), Pecineaga-Turcoaia și Măxineni, desecarea bălții din comuna Tudor Vladimirescu, a incintelor Brateșul de sus și Nămoloasa-sat.

Aplicarea pe scară largă a lucrărilor de stăvilire și combatere a eroziunii solului, de recuperare pentru agricultură a terenurilor slab productive și neproductive va contribui într-o măsură însemnată la sporirea producției agricole.

RAPORTUL DE ACTIVITATE

al Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice prezentat Congresului al 20-lea al partidului

Raport prezentat de tovarăşul N. S. Hruşciov, prim-secretar al C. C. al P. C. U. S.

— TEXT PRESCURTAT —

(Urmare din pag. 1-a)

Pe piaţa mondială capitalistă au apărut din nou Germania occidentală şi Japonia. Aceste ţări, ca şi Anglia şi Franţa, şi-au restabilit aproape poziţiile antebelice pe piaţa mondială. „Lupta economică dintre ţările capitaliste se înteţeşte cu o forţă tot mai mare".

Problema pieţelor, a arătat raportorul, devine cu atît mai ascuţită cu cît graniţele pieţei mondiale capitaliste se îngustează tot mai mult în urma formării pieţei noi, piaţa socialistă în continuă creştere. Afară de aceasta, ţările slab dezvoltate care se eliberează de sub jugul colonial trec la crearea unei industrii proprii.

N. S. Hruşciov a subliniat ascuţirea neîncetată a contradicţiilor sociale în ţările capitaliste. Clasa muncitoare din ţările capitaliste ia tot mai hotărît atitudine în problemele politice fundamentale.

N. S. Hruşciov a analizat apoi procesele care au avut loc în relaţiile internaţionale. „O importanţă hotărîtoare, a arătat el, are întărirea neîncetată a forţelor socialismului, democraţiei şi păcii, a forţelor mişcării de eliberare naţională. In această perioadă, poziţiile politicii externe a Uniunii Sovietice, Republicii Populare Chineze şi celorlalte ţări socialiste s-au consolidat şi mai mult, iar prestigiul şi legăturile lor internaţionale au crescut nemăsurat. Lagărul internaţional al socialismului exercită o influenţă mereu crescîndă asupra evoluţiei evenimentelor mondiale".

Totodată, cercurile reacţionare, militariste din unele ţări au continuat în aceşti ani să ducă o politică „de pe poziţii de forţă".

N. S. Hruşciov arată că în ultimii ani forţele păcii au sporit considerabil.

„Pe arena internaţională — a spus N. S. Hruşciov — s-a creat o vastă „zonă a păcii", care cuprinde atît statele socialiste cît şi state nesocialiste iubitoare de pace din Europa şi Asia. Această zonă cuprinde aproape un miliard şi jumătate de oameni, adică, majoritatea populaţiei planetei noastre".

In lupta pentru pace, a arătat N. S. Hruşciov, capătă o importanţă excepţională problema unităţii clasei muncitoare, a sindicatelor şi a partidelor ei politice. „Interesele luptei pentru pace cer ca lăsîndu-se la o parte acuzaţiile reciproce, să se găsească puncte de contact şi pe această bază să se elaboreze principii de colaborare. Totodată este cu putinţă şi necesară colaborarea şi cu acele cercuri ale mişcării socialiste care împărtăşesc alte vederi decît noi în problema formelor trecerii la socialism".

N. S. Hruşciov a arătat că în ultimul deceniu imperialismul a suferit o înfrîngere şi în Orient unde „se năruie temeliile seculare ale colonialismului şi popoarele trec cu tot mai mult curaj să-şi hotărască destinele lor". In decursul ultimilor zece ani s-au eliberat de sub jugul dependenţei coloniale şi semicoloniale peste 1.200.000.000 de oameni, adică aproape jumătate din populaţia globului.

N. S. Hruşciov spune: „Au intrat în rîndul marilor puteri China populară şi Republica Independentă India. Se constată un avînt politic şi economic al popoarelor din Asia de sud-est, din Orientul arab. A început un proces de trezire a popoarelor din Africa. S-a intensificat mişcarea de eliberare naţională în Brazilia, Chile şi alte ţări ale Americii Latine... In prezent problema lichidării complecte a sistemului ruşinos al colonialismului este la ordinea zilei ca una din cele mai ascuţite şi arzătoare probleme".

N. S. Hruşciov a arătat că popoarele din fostele colonii şi semicolonii, care şi-au cucerit libertatea politică, au posibilitatea, pentru crearea unei economii naţionale independente, să obţină utilaj modern „din ţările socialismului, fără a-l plăti cu nici un fel de angajamente cu caracter politic sau militar".

Dar „o mare parte a continentului african, unele ţări din Asia, precum şi din America Centrală şi de sud, continuă să rămînă într-o dependenţă colonială şi semicolonială". Cresc contradicţiile şi lupta între puterile coloniale pentru sfere de influenţă, surse de materii prime şi pieţe de desfacere a mărfurilor.

„S.E.A.T.O., pactul de la Bagdad — a arătat N. S. Hruşciov — sînt nu numai grupări militare şi politice agresive, ci şi un instrument de înrobire, o nouă formă de exploatare — colonială prin caracterul ei — a ţărilor slab dezvoltate... Lupta popoarelor din ţările Orientului împotriva participării la blocuri este o luptă pentru independenţa naţională".

In continuare N. S. Hruşciov a caracterizat rolul Uniunii Sovietice în lupta pentru consolidarea păcii şi securităţii internaţionale. „Iniţiativa U.R.S.S. — a spus N. S. Hruşciov — a devenit unul din cei mai mari factori care exercită o uriaşă influenţă asupra destinderii evenimentelor internaţionale. La succesul iniţiativei de pace a Uniunii Sovietice au contribuit în mare măsură sprijinul şi acţiunile comune ale tuturor ţărilor iubitoare de pace... Eforturile statelor şi popoarelor iubitoare de pace nu au fost zadarnice. Pentru prima oară în anii de după război s-a ajuns la o anumită slăbire a încordării internaţionale".

N. S. Hruşciov a spus: „Uniunea Sovietică a făcut mult pentru o apropiere a poziţiilor marilor puteri. Acum e rîndul S.U.A., Angliei şi Franţei.

Acest lucru nu înseamnă desigur că Uniunea Sovietică va renunţa la noi eforturi pentru atenuarea încordării în relaţiile internaţionale şi întărirea păcii". N. S. Hruşciov a subliniat că „eforturile egale şi concesiile reciproce sînt condiţii absolut necesare în relaţiile dintre marile puteri. Metoda tratativelor trebuie să devină unica metodă de rezolvare a problemelor internaţionale". N. S. Hruşciov a indicat trei probleme deosebit de importante, a căror rezolvare poate crea o bază pentru o pace trainică şi îndelungată: „asigurarea securităţii colective în Europa, asigurarea securităţii colective în Asia, dezarmarea".

Pentru întărirea păcii în întreaga lume, a spus în continuare N. S. Hruşciov, „ar avea o uriaşă însemnătate stabilirea de relaţii trainice de prietenie între cele două mari puteri ale lumii — Uniunea Sovietică şi Statele Unite ale Americii. Noi sîntem de părere că dacă la baza relaţiilor dintre U.R.S.S. şi S.U.A. ar sta cele cinci principii cunoscute de coexistenţă paşnică, acest lucru ar avea o importanţă cu adevărat remarcabilă pentru întreaga omenire şi ar fi, fireşte, de folos poporului S.U.A. în aceeaşi măsură ca şi popoarelor U.R.S.S. şi tuturor celorlalte popoare".

In ceea ce priveşte relaţiile U.R.S.S. cu Marea Britanie şi Franţa, N. S. Hruşciov a declarat: „Noi intenţionăm ca şi pînă acum să căutăm să obţinem îmbunătăţirea continuă a relaţiilor noastre cu Marea Britanie şi Franţa. Ţările noastre situate în Europa, au multe interese comune şi în primul rînd grija comună de a nu îngădui un nou război".

Uniunea Sovietică, a spus N. S. Hruşciov, va manifesta o grijă permanentă pentru a lărgi şi întări şi pe viitor prietenia şi colaborarea cu ţările Orientului.

„Noi credem de asemenea, a spus el, că şi în Iran, Turcia şi Pakistan se va înţelege că relaţiile normale cu U.R.S.S. corespund intereselor vitale ale acestor ţări".

N. S. Hruşciov a subliniat în mod deosebit marea importanţă pe care o are lărgirea legăturilor de afaceri şi culturale între state pentru îmbunătăţirea continuă a relaţiilor dintre ele.

N. S. Hruşciov s-a ocupat apoi de unele probleme principiale ale actualei evoluţii a evenimentelor. N. S. Hruşciov a subliniat că „principiul leninist al coexistenţei paşnice a statelor cu orînduiri sociale diferite a fost şi rămîne linia generală a politicii externe a ţării noastre".

N. S. Hruşciov a respins născocirile duşmanilor păcii potrivit cărora Uniunea Sovietică ar intenţiona să răstoarne capitalismul din alte ţări cu ajutorul „exportului" revoluţiei.

„Increderea noastră în victoria comunismului, a spus N. S. Hruşciov, se întemeiază pe faptul că modul de producţie socialist este categoric superior celui capitalist... Noi am afirmat întotdeauna şi afirmăm că instaurarea unei noi orînduiri sociale în cutare sau cutare ţară este o chestiune internă a popoarelor acestor ţări".



N. S. Hruşciov a subliniat că principiul coexistenţei paşnice capătă o tot mai largă recunoaştere internaţională, deoarece în condiţiile actuale nu există o altă soluţie.

Referindu-se la chestiunea dacă un nou război este inevitabil sau nu, N. S. Hruşciov a spus: „Atîta timp cît pe globul pămîntesc dăinuie capitalismul, forţele reacţionare care reprezintă interesele monopolurilor capitaliste vor tinde şi pe viitor spre aventuri războinice şi agresiune, ele pot să încerce să dezlănţuie un război. Nu există însă o inevitabilitate fatală a războaielor. In prezent există puternice forţe sociale şi politice care dispun de mijloace serioase ca să nu îngăduie dezlănţuirea unui război de către imperialişti, iar dacă ei vor încerca să-l înceapă, să dea agresorilor o ripostă nimicitoare, să zădărnicească planurile lor aventuriste".

N. S. Hruşciov a subliniat că, date fiind schimbările radicale survenite pe arena mondială, se deschid noi perspective şi în ceea ce priveşte trecerea unor ţări şi naţiuni la socialism. „Este foarte probabil că formele de trecere la socialism vor deveni tot mai variate. Totodată nu este obligator ca în toate condiţiile, realizarea acestor forme să fie legată de un război civil... Se pune problema posibilităţii de a folosi şi calea parlamentară pentru trecerea la socialism". Intr-un şir de ţări capitaliste, clasa muncitoare, unind în jurul ei ţărănimea muncitoare, intelectualitatea, toate forţele patriotice, poate să cucerească o majoritate trainică în parlament şi să transforme parlamentul într-un instrument al voinţei poporului, creînd condiţii care să asigure înfăptuirea unor transformări sociale radicale.

In încheierea capitolului consacrat situaţiei internaţionale din raportul său, N. S. Hruşciov a caracterizat sarcinile partidului în domeniul politicii externe. Este necesar, a spus el, „să luptăm activ pentru cauza păcii şi securităţii popoarelor, pentru stabilirea încrederii între state, luptînd pentru transformarea atenuării care s-a obţinut în încordarea internaţională într-o pace trainică".

Trecînd la situaţia internă a U.R.S.S., N. S. Hruşciov a spus că perioada la care se referă raportul, „se caracterizează printr-o creştere neîntreruptă a tuturor ramurilor producţiei sociale, prin consolidarea continuă a orînduirii sociale şi de stat sovietice, prin ridicarea bunăstării materiale a poporului, prin dezvoltarea multilaterală a culturii sovietice".

„Călăuzindu-se după preceptele marelui Lenin — a declarat N.S. Hruşciov — Partidul Comunist al Uniunii Sovietice a dat şi dă dovadă de o preocupare permanentă pentru creşterea cu precădere a industriei grele. Partidul va aplica această linie generală şi pe viitor cu toată fermitatea şi consecvenţa".

In anii celui de-al cincilea plan cincinal, partidul a reuşit să obţină un nou şi puternic avînt al tuturor ramurilor industriei. Planul cincinal a fost îndeplinit înainte de termen — în patru ani şi patru luni. In 1955 faţă de 1950, producţia industrială globală a reprezentat 185 la sută, producţia mijloacelor de producţie 191 la sută, producţia articolelor de consum 176 la sută. A crescut considerabil producţia de metale, combustibil, energie electrică şi producţia altor ramuri deosebit de importante ale industriei grele. Intr-un ritm deosebit de rapid s-a dezvoltat construcţia de maşini. An de an creşte producţia mărfurilor de consum popular.

„Datorită superiorităţii sistemului economic socialist — a arătat N. S. Hruşciov — ţara noastră, cunoaşte în întrecerea economică cu capitalismul, un ritm incomparabil mai rapid de creştere a producţiei faţă de cele mai dezvoltate ţări capitaliste. Aşa, de pildă, ritmul anual mediu de creştere a producţiei industriei sovietice a fost în cincinalul care s-a scurs de peste 3 ori mai ridicat decît în S.U.A. şi de 3,8 ori mai ridicat decît în Anglia".

In 1955 productivitatea muncii în industrie a fost aproape de două ori mai mare în comparaţie cu nivelul dinainte de război. In anii celui de-al cincilea cincinal, peste două treimi din întreaga creştere a producţiei industriale au fost obţinute datorită ridicării productivităţii muncii. Preţul de cost al producţiei industriale a fost redus în aceşti cinci ani cu 23 la sută.

Proiectul de Directive cu privire la cel de al şaselea plan cincinal trasează un vast program de dezvoltare a tuturor ramurilor economiei naţionale. In comparaţie cu 1955, nivelul producţiei industriale se va ridica în 1960 cu aproximativ 65 la sută.

Baza materială a industriei noastre, a spus N. S. Hruşciov, succesele obţinute în domeniul ştiinţei, creşterea nivelului tehnico-cultural al clasei muncitoare deschid largi posibilităţi pentru grăbirea progresului tehnic. Este necesar să se perfecţioneze cu perseverenţă tehnica: să se creeze maşini cît mai productive, economicoase şi sigure în exploatare, dezvoltîndu-se pe scară largă electrificarea, mecanizarea complexă şi automatizarea proceselor de producţie.

N. S. Hruşciov a arătat că „acum, cînd avem o industrie grea puternică multilateral dezvoltată, s-a creat posibilitatea practică de a împinge înainte în ritm rapid nu numai producţia mijloacelor de producţie, ci şi producţia bunurilor de consum popular. Este suficient să se arate că în 1960 se vor produce de aproape trei ori mai multe bunuri de consum popular decît în 1950. Partidul nostru face şi va face şi pe viitor totul pentru ca cerinţele oamenilor sovietici să fie satisfăcute mai complect şi mai bine — şi în aceasta el vede principala sa datorie faţă de popor".

In raport se arată necesitatea mobilizării uriaşelor resurse naturale din regiunile răsăritene ale ţării, unde sînt concentrate circa 75 la sută din toate rezervele de cărbune existente în U.R.S.S. şi circa 80 la sută din energia hidraulică, patru cincimi din bogăţiile forestiere, principalele rezerve de metale neferoase şi rare, uriaşe resurse de materii prime chimice, minereuri feroase şi materiale de construcţie. După cum arată experienţa, extracţia de cărbune şi producţia de energie electrică în răsărit dau rezultate mai mari din punct de vedere economic decît în partea europeană a U.R.S.S.

„In următorii 10 ani, a spus N. S. Hruşciov, trebuie să transformăm Siberia într-o puternică bază a Uniunii Sovietice în ce priveşte extracţia cărbunelui şi producţia de energie electrică, într-o bază principală a ramurilor de producţie care necesită un mare volum de căldură şi energie, îndeosebi a producţiei de aluminiu, magneziu şi titan, precum şi a electrometalurgiei, chimiei cărbunelui şi electrochimiei".

Sarcina constă în aceea ca în următoarele două-trei cincinale să se creeze în Siberia o a treia bază metalurgică puternică a ţării noastre cu o producţie de 15—20 milioane tone fontă pe an. In următorii 10 ani urmează să se creeze în Răsărit noi centre importante de construcţii de maşini, capabile să producă toate tipurile de maşini, mecanisme, aparate şi dispozitive.

In raportul Comitetului Central al partidului se rezervă un loc de seamă problemelor agriculturii. Partidul a înfăptuit măsuri importante în vederea dezvoltării acestei ramuri a economiei. In anii 1954 şi 1955 investiţiile făcute în agricultură s-au cifrat la 34,4 miliarde ruble. In aceşti doi ani colhozurile, S.M.T.-urile şi sovhozurile au primit 404.000 de tractoare (calculate în tractoare convenţionale de 15 C.P.), 228.000 de autocamioane, 83.000 de combine cerealiere şi o mare cantitate de alte mijloace tehnice. Pentru a mări cointeresarea materială a colhozurilor şi colhoznicilor, au fost considerabil majorate preţurile de colectare la cereale, produse animaliere, cartofi şi legume. Au fost trimişi în colhozuri peste 120 000 de specialişti în agricultură. Peste 20.000 de comunişti din oraşe au fost trimişi la sate şi recomandaţi ca preşedinţi de colhozuri.

Infăptuirea măsurilor elaborate de partid în domeniul dezvoltării continue a agriculturii a permis să se facă primul pas important înainte în ceea ce priveşte sporirea producţiei de cereale şi de plante industriale. In comparaţie cu 1954 producţia de cereale a sporit în 1955 cu 22 la sută, de floarea soarelui — cu 95 la sută, de sfeclă de zahăr — cu 54 la sută, de in fuior — cu 74 la sută.

Pentru dezvoltarea agriculturii are o deosebit de mare importanţă valorificarea pămînturilor ţelenite şi virgine. Calculele arată că de pe noile pămînturi se pot obţine în medie, în fiecare an, cel puţin 2 miliarde puduri cereale. Dispunînd de o mare cantitate de grîu-marfă de pe pămînturile desţelenite, statul poate extinde în mod considerabil semănăturile de porumb în Ucraina şi Caucazul de nord, pentru ca aceste regiuni să sporească considerabil producţia de carne şi lapte, precum şi producţia de plante industriale.

„Principala noastră sarcină în domeniul agriculturii — subliniază N. S. Hruşciov — constă în a face ca, pe baza sporirii recoltei la hectar şi a valorificării continue a pămînturilor noi, recolta globală anuală de cereale să se ridice, la sfîrşitul celui de al şaselea plan cincinal, la 11 miliarde puduri, în a extinde suprafeţele şi a spori considerabil recolta la hectar la plante industriale — bumbac, sfeclă de zahăr, in, cînepă, floarea soarelui, precum şi în a spori considerabil producţia de cartofi şi legume".

In raport se arată că problema mecanizării principalelor lucrări în domeniul culturii cîmpului a fost rezolvată. Se pune în toată amploarea sarcina ca în cel mai scurt timp să se treacă de la mecanizarea unor anumite lucrări la mecanizarea complexă a întregii producţii agricole. O deosebită atenţie se acordă electrificării colhozurilor, S.M.T.-urilor şi sovhozurilor.

N. S. Hruşciov a raportat Congresului despre creşterea bunăstării materiale şi a nivelului cultural al poporului sovietic în anii celui de-al cincilea cincinal venitul naţional al U.R.S.S. — din care în ţara noastră trei sferturi sînt folosite pentru satisfacerea nevoilor personale ale populaţiei — a sporit cu 68 la sută. Salariul real al muncitorilor şi funcţionarilor a sporit în această perioadă cu 39 la sută, iar veniturile reale ale colhoznicilor — cu 50 la sută. In decursul cincinalului statul a cheltuit 689 de miliarde de ruble pentru ajutoare pe linia asigurărilor sociale, pentru plata concediilor pentru muncitori şi funcţionari, pentru trimiterea gratuită şi cu preţ redus în case de odihnă şi sanatorii, pentru pensii, asistenţă medicală, burse pentru studenţi etc.

Ridicarea bunăstării materiale explică şi faptul că în anii celui de-al cincilea cincinal, populaţia ţării noastre a crescut cu 16.300.000 de oameni.

In proiectul de Directive cu privire la cel de-al şaselea cincinal este trasată sarcina de a obţine o mărire a salariului real al muncitorilor şi funcţionarilor cu aproximativ 30 la sută, iar a veniturilor colhoznicilor — cu cel puţin 40 la sută. Se prevede mărirea salariului categoriilor de lucrători cu salarii mici. S-a adoptat hotărîrea ca în cursul celui de-al şaselea cincinal să se treacă la ziua de muncă de şapte ore pentru toţi muncitorii şi funcţionarii, iar pentru adolescenţi (de la 16-18 ani) — la ziua de muncă de şase ore. Pentru muncitori şi funcţionari va fi introdusă ziua de muncă de şase ore în zilele de sîmbătă şi dinaintea sărbătorilor. In viitorul apropiat va fi prezentat spre aprobare Sovietului Suprem un proiect de lege cu privire la pensii, care va aduce o îmbunătăţire radicală în chestiunile pensiilor. In cel de-al şaselea cincinal volumul construcţiei de locuinţe urmează să sporească de aproape două ori în comparaţie cu cel de-al cincilea cincinal. Se prevede ca prin fonduri de stat să se construiască locuinţe cu o suprafaţă de aproximativ 205 milioane metri pătraţi.

N. S. Hruşciov a analizat apoi starea învăţămîntului public, munca în instituţiile de învăţămînt superior, dezvoltarea ştiinţei. El a spus, printre altele, că în anii celui de-al cincilea cincinal au absolvit instituţiile de învăţămînt superior din Uniunea Sovietică peste 1.120.000 de specialişti, adică cu 72 la sută mai mult decît în cel de-al patrulea cincinal.

Raportorul s-a ocupat apoi de problemele întăririi şi dezvoltării continue a orînduirii sociale şi de stat sovietice. El a subliniat grija partidului comunist pentru întărirea şi dezvoltarea prieteniei frăţeşti dintre popoarele Uniunii Sovietice. Datele prezentate în raport caracterizează dezvoltarea economiei republicilor unionale. In comparaţie cu anul 1913, producţia globală a întregii industrii aflate pe teritoriul R.S.S. Kazahă a sporit în 1955 de 33 de ori, în R.S.S. Gruzină — de 27 de ori, în R.S.S. Kirghiză — de 37 de ori, în R.S.S. Armeană — de 41 de ori, în R.S.S. Tadjikă — de 24 de ori etc. In republicile unionale au crescut cadre ale intelectualităţii naţionale, s-a ridicat considerabil nivelul general de cultură al tuturor popoarelor U.R.S.S.

N. S. Hruşciov a trecut în continuare la analizarea activităţii Partidului Comunist al Uniunii Sovietice şi a formulat sarcinile care îi stau în faţă. El a prezentat următoarele date despre componenţa partidului: la 1 februarie 1956, partidul numără în rîndurile sale 7.215.505 de persoane, dintre care 6.795.896 membri de partid şi 419.609 candidaţi de partid. Aceasta reprezintă de aproape trei ori mai mult decît număra în rîndurile sale partidul nostru în momentul Congresului al 18-lea şi cu 333.000 mai mult decît numărul celor aflaţi în rîndurile partidului comunist în momentul Congresului al 19-lea.

„Noi, a spus N. S. Hruşciov, am înregistrat şi victorii mari şi unele insuccese, am avut şi bucurii mari şi necazurile noastre. Dar victoriile nu au ameţit partidul, iar insuccesele nu l-au descurajat. Partidul a păşit şi păşeşte cu curaj şi încredere înainte pe calea aleasă de el". N. S. Hruşciov a spus că după moartea lui Iosif Vissarionovici Stalin, duşmanii socialismului au sperat în posibilitatea unei dezorientări în rîndurile partidului, în discordii în sînul conducerii lui, în şovăieli în ceea ce priveşte promovarea politicii sale interne şi externe. Aceste calcule au dat însă greş. „Nucleul de conducere al partidului a spus N. S. Hruşciov, reprezintă nu un grup de oameni legaţi prin relaţii personale sau prin avantaje reciproce, ci un colectiv activ de conducători, ale căror relaţii sînt clădite pe o bază ideologică, principială, care nu îngăduie nici iertare reciprocă, nici animozitate personală".

N. S. Hruşciov a subliniat că înfăptuirea principiilor leniniste ale vieţii de partid a dus la dezvoltarea sub toate aspectele a activităţii politice interne de partid a organizaţiilor partidului, la întărirea legăturilor lor cu oamenii muncii, la sporirea influenţei lor asupra maselor, la continua întărire şi creştere a partidului.

N. S. Hruşciov a chemat toate organizaţiile de partid să îmbunătăţească şi să perfecţioneze neîncetat întreaga muncă de partid, şi în primul rînd să ridice nivelul muncii organizatorice şi ideologice a partidului.

Principalul în munca organizatorică de partid, a spus el, este munca în mase, organizarea maselor la lupta pentru înfăptuirea sarcinilor economico-politice trasate de partid.

Incheindu-şi raportul, N. S. Hruşciov a spus:

„Ţara Sovietică se găseşte acum în plin avînt. Dacă e să vorbim la figurat, ne-am urcat pe o asemenea culme, am atins o asemenea înălţime, de unde se văd limpede orizonturile largi pe drumul spre ţelul final — societatea comunistă".

„Cauza noastră este de neînvins! — a spus în continuare N. S. Hruşciov. Ea este de neînvins pentru că, împreună cu marele popor sovietic, o duc înainte sute şi sute de milioane de oameni din frăţeasca Chină populară, din toate ţările de democraţie populară. Ea este de neînvins fiindcă se bucură de sprijinul şi de simpatia fierbinte a popoarelor şi ţărilor care s-au eliberat de sub jugul asupririi naţionale şi coloniale. Ea este de neînvins pentru că este sprijinită de oamenii muncii din lumea întreagă. Nimeni nu va reuşi să ne intimideze, să ne silească să ne retragem de pe poziţiile pe care ne aflăm, să renunţăm la apărarea cauzei păcii, democraţiei şi socialismului".

„Agricultura Nouă", organ al Ministerului Agriculturii din R.P.R. Apare de două ori pe săptămînă. Redacţia: Bucureşti, Piaţa Scînteii. Telefon 7.60.10, 7.60.20.
Abonamente pe: 3 luni, 5 lei; pe 6 luni, 10 lei; pe 1 an, 20 lei. Abonamentele se fac de către oficiile poştale, factorii poştali, difuzorii voluntari de la sate, din gospodării colective, gospodării agricole de stat şi S.M.T.